

POZDEROVIĆ ADMIR

MUHAMEDOVA a.s.
PREDSKAZANJA

SUKOB CIVILIZACIJA XXI st.
I TRIJUMF ISLAMA

Admir Pozderović

MUHAMEDOVA a.s. PREDSKAZANJA
Sukob civilizacija XXI stoljeća i trijumf ISLAMA

Goražde 2004.

Autor:
Admir Pozderović

Recenzenti:
Mr. sci. Sead Delić
prof. Omer ef. Kurtić

Lektor:
Alma Hodžić

Naslovna strana:
Galib Lihić

Štampa:
“GRAFIKA” Goražde

Tiraž: 1000 kom.

Na osnovu Mišljenja, broj: 03-15-2156/04, od 20.08.2004.g. koje je izdalo Federalno ministarstvo kulture i sporta F BiH, ova knjiga ocjenjena je kao proizvod kulturnog karaktera, na koji se ne plaća porez na promet proizvoda.

U V O D

Muhamed a.s. rođen je 20. aprila 570.g. u Meki u Arabiji. Kao mladić bavio se trgovinom i tako sticao sredstva za život. Otac mu je umro prije njegova rođenja, a majka kada je imao 6 godina. Tada ga k sebi uzima djed, a nakon djedove smrti, amidža. U svojoj 40-oj godini života, obznanjuje svijetu da mu je počela stizati Objava od Gospodara svjetova, što u to doba izaziva dosta polemike, oštih sukoba, a nešto kasnije dolazi i do ratova koje su idolopoklonici vodili protiv njega i njegovih pristalica. U svojim kazivanjima, potvrđuje istinitost prethodnih Objava, kao i Istinitost Božijih poslanika. Obavještava ljude da je njegov prethodnik Isa a.s. (Isus Hrist) poslat isključivo Židovima kao posljednja milost Božija, ne bi li se pokajali i na pravi put vratili, a da je on, Muhamed, poslat da prenese Objavu cijelom svijetu i da je on milost svim svjetovima. Javno se deklarirše kao Božiji rob i **Božiji poslanik**. Međutim, vrlo mali broj ljudi je u to povjerovao. I danas, na pragu XXI stoljeća, oko 4/5 od ukupne svjetske populacije ne vjeruje u njegovo poslanstvo. Čak i u preostaloj petini stanovništva (koja sebe naziva Muslimanima), masa je onih koji izražavaju skepticizam u tom pogledu, a još je manji broj onih koji čvrsto vjeruju i to svojim djelima potvrđuju i žrtvuju svoje slobodno vrijeme, imetke ili čak živote, zalažući se za ispunjenje kako Božijih, tako i Muhamedovih a.s. naredbi.

Ljudi često sebi postavljaju pitanje da li zaista postoji neki Stvoritelj koji sve stvara, koji život daje i kome ćemo se svi povratiti nakon smrti? Da li zaista postoji drugi svijet na koji ćemo se svi preseliti i nastaviti život prema svojim zaslugama. Meni je sve to izgledalo poput bajke, a priče o poslanicima podsjećale su me na mitove drevnih naroda. U glavi su mi odzvanjale riječi Karla Marksa da je religija opijum za narod, i da putem nje vladajuće klase drže u pokornosti potlačene slojeve tješeci ih time da je ovaj svijet, svijet patnje i rada, a da je "onaj" svijet, svijet sreće i blagostanja slabeći im time volju za

promjenama i revolucijom. Učeći o mračnom periodu crkvene vlasti iz perioda srednjeg vijeka, strašnog crkvenog suda inkvizicije i spaljivanja ljudi koji su se naukom suprotstavljali crkvenim dogmama, smatrao sam da je Marks stoprocentno u pravu. Velika zaostalost i uopće nizak stepen civilizacijskog nivoa kod većine islamskog svijeta, naveo me je na put ateizma i nauke. Moja prirodna radoznalost vodila me iz nauke u nauku, tako da sam rado čitao literaturu iz fizike, hemije, matematike, biologije, astronomije, psihologije, itd.

A onda sam jednog dana čvrsto odlučio da se ozbiljnije pozabavim Muhamedom a.s. i Kur'anom za kojeg on tvrdi da je sam Bog autor. Prostudirat ću pažljivo sadržaj Kur'ana i razmisliti: ako je tvorac tih riječi sam Bog, onda će on (Kur'an) biti nadnaravan, a ako je pak Muhamed potajno izmišljao knjigu izdajući je kao Božiju, vrijeme od preko 1400 godina ga je neminovno moralo pregaziti, a naučno-tehnološki razvoj i savremena ljudska misao – u potpunosti raskrinkati. Nije valjda jedan nepismeni pustinjak iz VII stoljeća pametniji od današnjih naučnika s kraja XX stoljeća. I tako sam krenuo redom, rečenicu po rečenicu, stranicu po stranicu...

Masa tog gradiva je bila vrlo logična, tako da je bilo ko mogao pisati te riječi. Ali... onda su počeli da se nižu ajeti, za koje se nijedan čovjek toga doba ne bi usudio ni u snu da tvrdi za Istinu. Šta više, ko bi za njih uporno tvrdio da su istiniti, neminovno bi bio proglašen ludim. U rečenicama izgovorenim prije više od 1400 godina prepoznavao sam fantastične naučne teorije s kraja XX stoljeća. U njima se "vidjela" Ajnštajnova specijalna teorija relativiteta, Njutnovi zakoni gravitacije, Keplerovi zakoni o kretanju nebeskih tijela, Darwinova teorija o postanku života (izuzimajući čovjeka u lancu evolucije), teorija "Velikog praska" o postanku svemira, raspored jezgra i elektrona u građi atoma, molekularnoj transmisiji, transformaciji atoma iz jednog hemijskog elementa u drugi, sedam elektronskih omotača unutar atoma "kao sedam nebesa" što ih je Bog stvorio iznad nas.

Shvatio sam da će uslijed permanentnog usporavanja Zemljine rotacije (zbog gravitacionog utjecaja Mjeseca) zaista jednog dana Sunce "izaći" sa zapada, da će se zaista "...nebo raspuknuti i kao ucvrkan zejtin postati..." kada se u procesu implozije kosmosa zemlja opasno približi suncu koje će se rapidno hladiti, ali će se ipak tako nisko spustiti da će biti "...ljudima iznad glava". Zbog enormnog povećanja gravitacione sile od strane bliskog sunca, nastupit će plima lave, Zemljana kora će pući a užarena magma " ...**mora (i okeane) ispuniti**". Snažan Sunčev pritisak isijavanja "raspuhat" će atmosferski omotač, stanjiti sloj vazduha i izgledat će kao da je nebo puklo. Osim toga, zbog vanredno jakih gravitacionih polja koja će nastati između Zemlje i Sunca, zaista će doći do nevidenog zakrivljenja prostora tako da će "pucati po šavovima". Spoznao sam da je teoretski moguće, prilagođavajući brzine kretanja tijela oko nas i nas samih, učiniti da se vrijeme uspori ili potpuno zaustavi. Ajnštajn je dokazao da je i vječnost teoretski moguća, samo je potreban neko dovoljno moćan kome se sve pokorava, "da naredi" svjetlosti da bude sporija, a drugim tijelima da budu malo brža te da se sistem dovede u ravnotežu i tada nastupa STOP za protok vremena. I još mnogo toga ...

Da li je to mogao znati bilo koji, makar i najpametniji beduin iz Arabije ?

Da je kojim slučajem Muhamed a.s. bio varalica, trudio bi se da bude što je više moguće logičan. Čak i da je htio fascinirati ljude tobožnjim pričama sa onog svijeta (mada ih ni on sam ne razumije), kako to da je baš svaku pogodio, te da je u principu moguća i tačna, samo je trebao visok stepen nauke da ih objasni. Zaključak: on to nije izmišljao niti govorio po vlastitom nahodaenju. Govorio mu je Neko ko je sve to odlično poznavao.

Najfascinantnija od svega, svakako su proročanstva, bilo od koga da dolaze. Nažalost, oni koji ne povjeruju u Muhamedovo a.s. **poslanstvo** sami sebe u vatru bacaju. No, postavlja se pitanje: Kako su događaji unaprijed određeni?

Za trenutak se nećemo baviti pitanjem **otkuda dolaze** vizije ili informacije bilo kojem proroku? Ili **kako** to oni "vide" buduće događaje? Zapravo je najfrapantnije u svemu tome da ti događaji uopće **postoje** i to da su udaljeni stoljećima od momenta kada su proreknuti. Nikuda ne idu, ne mijenjaju se i poslušno "čekaju" čas kada će se ostvariti.

Moramo sebi konačno priznati: Sudbina postoji i jasno je zapisana. I zapečaćena! Ali... ako je sudbina izvjesna, ko je onda taj koji se brine da se zaista ona ne promijeni i da se ostvari tačno onako kako treba (ovdje se mora napomenuti da proroci nisu tvorci sudbine nego je samo nekim čudom "vide" unaprijed).

Ono što Muhameda a.s. izdvaja iz kategorije proroka je to što je on uporno tvrdio da je **sasvim običan čovjek**, da ne bi ništa znao da mu Neko ko za sebe tvrdi da je Gospodar svjetova, ne dostavlja precizne informacije. Sudeći po kvalitetu informacija i po njihovom nadnaravnom karakteru, taj Neko zaista i jeste Bog. Ko u to povjeruje, izaziva milost kod Boga i takvog čovjeka Bog zavoli. Nasuprot tome, ko se uzoholi i ne udostoji da bar pokuša pročitati Božiju knjigu, da bar pokuša pronaći bilo kakav potreban i dovoljan dokaz, ko se smatra pametnijim i sam sebi dovoljnim, takav izaziva na sebe srdžbu Božiju i dovodi se u situaciju da mu Bog "srce zapečati, a na oči navuče koprenu", tako da definitivno ostane u nevjerstvu. Za takve je vatra vječna pripremljena. Zato molimo sve ljude koji nisu čitali posljednju Božiju knjigu Kur'an, da to čim prije učine. Da svi oni koji se deklarišu kao Muslimani bez odlaganja počnu izvršavati ono što Bog od njih traži, a sve one koji se ispovijedaju kao kršćani ili bilo koji drugi vjernici da dobro razmisle kako ne bi upali u istu zamku u koju su upali Židovi kada im Isus dolazi i poziva u vjeru Božiju. Slijepo i bez imalo razmišljanja, čvrsto su se držali "vjere svojih pradjedova", ignorišući Božiju milost koja im je poslata utjelovljena kroz Isusa Hrista. Poziv Muhameda a.s. još uvijek stoji otvoren... požurite jer **...čas kada će se zatvoriti vrata pokajanja je veoma ... veoma blizu !!!**

POGLAVLJE I
VELIKA CARSTVA I NJIHOVA PROPADANJA

**"Svaki narod ima svoj kraj, i kada dođe njegov kraj,
neće ga moći ni za tren jedan ni odložiti ni ubrzati"**

(Allah dž.š. u Kur'anu, VII-34)

RIMSKO CARSTVO

Snaga imperije

Rimsko carstvo je na početku II stoljeća obuhvaćalo prostor od Kavkaza i Mezopotamije na istoku do Atlantskog okeana na zapadu, od Rajne i Dunava na sjeveru do Sahare na jugu, a prema procjeni historičara, imalo je oko 70 miliona stanovnika.

Na vrhuncu imperijalne moći rimske legije su brojale ne manje od 300 000 ljudi – izuzetna sila kada se uzme u obzir rimska superiornost u taktici i naoružanju kao i mogućnost centra da dovede brza pojačanja.

Međutim, važno je zapaziti da je imperijalna moć Rima polazila od bitne psihološke pretpostavke. *Civis Romanus sum* – "Ja sam građanin Rima", bilo je najveće moguće samoodređenje, izvor ponosa, a i san mnogih. Uzdignuti status građanina Rima, koji se eventualno davao i onima koji nisu bili po rođenju Rimljani, bio je izraz kulturne superiornosti. To ne samo što je pružalo legitimnost ulozi Rima, već je motiviralo i mnoge da teže asimilaciji i uključivanju u imperijalnu strukturu. Kulturna superiornost, od koje vladavci polaze i koju podređeni prihvataju, jača imperijalnu moć.

Takva superiorna sila, koja uglavnom nije dovođena u pitanje, trajala je oko 300 godina. Uz izuzetak koji je u jednom historijskom trenutku predstavljala opasnost od Kartagine, spoljni svijet bio je uglavnom varvarski, loše organiziran, koji je mogao samo da izaziva sporadične napade, a kulturološki je bio očigledno inferioran. Nije predstavljao nikakvog konkurenta sve dotle dok je carstvo unutra bilo vitalno i jedinstveno.

Propast Rima

Tri su osnovna uzroka izazvala propast Rima.

Prvi, carstvo je postalo preveliko da bi se njime moglo upravljati iz jednog centra i podjela na zapadno i istočno (bez centralnih institucija) automatski je uništila monopolistički karakter vlasti.

Drugi, koji se događao istovremeno, predugačak period carske obijesti izrodio je hedonizam¹ koji je postepeno sputavao težnje političke elite ka veličini.

Treći, neprekidna inflacija potkopavala je sposobnost sistema da se održi bez socijalnih žrtava koje građani nisu bili spremni da više podnose.

Kulturna stagnacija, politička podvojenost i nesloga te finansijska inflacija učinila je Rimsku imperiju ranjivom čak i za varvare sa rubnih područja.

Prema današnjim standardima, Rim nije bio istinska **globalna sila**, već regionalna iako se prostirala na tako velikom prostoru. Naime, imperija nije imala bitnijeg utjecaja izvan okvira svojih granica.

---

¹ Hedonizam- pravac u etici po kojem je užitek temeljni princip djelovanja i prosuđivanja

KINESKO CARSTVO

Regionalna sila na dalekom istoku

Kinesko i Rimsko carstvo nastali su gotovo istovremeno, a da takoreći, nisu ni znali jedni za druge. Tokom 221. godine p.n.e. ujedinjenje sedam sjevernih provincija pod vodstvo Čina u prvo Kinesko carstvo, podstaklo je izgradnju Velikog zida u sjevernom dijelu Kine, kako bi se zaštitilo od varvara iz spoljnog svijeta. U sljedećih stotinjak godina carstvo je raslo i na početku kršćanske ere broji oko 57 miliona ljudi. Ova ogromna masa predstavljala je tada dokaz nevjerovatne centralne kontrole koju je obavljala centralizirana i stroga birokratija. Carstvo je obuhvatalo današnju Koreju, dijelove Mongolije i veći dio današnje priobalne Kine.

Međutim, slično Rimu, i Kinesko carstvo se razboljelo od unutrašnjih bolesti i njegov konačni kolaps je ubrzala podjela na tri nezavisna dijela oko 220. godine.

Daljnja historija Kine sastojala se od ciklusa ponovnog ujedinjenja i ekspanzije koje su opet pratili rasparčavanja itd. Kina je u više navrata uspijevala da ustanovi imperijalni sistem koji je bio samodovoljan, izolovan i koji nije imao u spoljnom svijetu bilo kakvog suparnika. Ponovno ujedinjavanje tri cjeline dogodilo se 589. godine. Svoj najviši uspon Kina je doživjela pod Mandžurcima, posebno tokom rane Čing dinastije. U XVIII stoljeću Kina je imperija u punom sjaju, sa carskim centrom kojeg su okruživali vazali i podčinjene države, uključujući današnju Koreju, Indokinu, Tajland, Burmu i Nepal. Kina se prostirala do današnjeg ruskog dalekog istoka preko južnog Sibira do Bajkalskog jezera i Kazahstana, a južno do Indijskog okeana i nazad preko Laosa i sjevernog Vijetnama.

Temelji moći

Kao i Rimsko carstvo, Kina je bila vrlo složena ekonomska, obrazovna, bezbjedonosna, vojna i finansijska tvrđava. Kontrola ogromne teritorije i kontrola oko 300 miliona stanovnika, obavljana je uz pomoć svih nabrojanih sredstava, sa jakim naglaskom na centraliziranu političku vlast koju je podržavala impresivna i efikasna kurirska služba. Možda najjači integrativni faktor, bila je centralizirana administracija, profesionalno obrazovana i posebno birana.

Snažan i duboko usađen osjećaj **kulturne superiornosti** koji je pružilo konfučijanstvo kao osnovna filozofija toga vremena, sa svojim naglaskom na skladu, harmoniji i disciplini bitno je ojačalo i osnažilo ovo jedinstvo i dalo mu legitimaciju.

Kina – nebesko carstvo – smatrala se centrom vasiona na čijem obodu su bili samo varvari. Biti Kinez značilo je biti kulturni, i upravo zbog toga, tražilo se poštovanje ostatka svijeta prema Kini. Ovaj poseban osjećaj supremacije na kulturnom polju omogućio je da car Kine, krajem XVIII stoljeća, napiše odgovor britanskom kralju Džordžu III čiji su emisari pokušavali da namame Kinu na trgovinske odnose, a da im zauzvrat daju britanske industrijske proizvode kao poklone u znak dobre volje:

" Mi, po milosti neba carstvo, obavještavamo kralja Engleske da uzme u obzir našu preporuku:

'Nebesko carstvo, koje se prostire između tri mora... ne pridaje vrijednost rijetkim i lijepim stvarima...niti ima bilo kakvu potrebu za proizvodima vaše zemlje.

Stoga smo... naredili vašim poslanicima da se bezbjedno vrate kući. Vi, o kralju, trebalo bi da djelujete u skladu sa našim željama jačanjem vaše lojalnosti i izražavanjem vaše poslušnosti.'

Propast Kineskog carstva

Opadanje vojne moći i propast imperije, opet je bilo uzrokovano unutrašnjim faktorima. Mongoli i drugi istočni "varvari" nadvladali su zato što su unutrašnja iscrpljenost, truljenje, hedonizam kao i gubitak ekonomske i vojne kreativnosti, prvo sputavali, a zatim ubrzavali propast kineske **volje**. Nekoliko izgubljenih ratova srozalo je Kinesku kulturnu superiornost na niske grane. Opijumski rat koji se dogodio između Kine i Engleske (1840 – 1842) nakon što je kineska vlada zabranila uvoz opijuma u Kinu i time "oštetila" engleske trgovce, povela je Engleska. Poražena Kina je potpisala kapitulaciju i obavezala se vratiti Engleskoj Hongkong, otvoriti pet novih luka za engleske trgovačke brodove, a engleskim građanima dati velike privilegije, između ostalih i pravo eksteritorijalnosti.² Bio je to tihi početak kolonijalnog porobljavanja Kine.

---

² Eksteritorijalnost - pravo na izuzetost od nadležnih vlasti, zakonodavstva i sudova

NAJVEĆE CARSTVO SVIH VREMENA – MONGOLIJA

Do pojave Mongolskog carstva došlo je kroz odlučnu borbu sa velikim i dobro organiziranim suparnicima. Među pobjeđenima su bile Poljska i Mađarska, snage rimskog carstva, nekoliko ruskih i proruskih kneževina, bagdadski halifat i na kraju – Kina!

Džingis kan i njegovi nasljednici ustanovili su centralnu kontrolu nad teritorijom koja se prostirala od obala Kineskog mora do Anadolije u Maloj Aziji i do centralne Evrope.

U slučaju Rima i Kine, kao što je poznato, njihove imperijalne strukture bile su visoko razvijene, kako politički tako i ekonomski, dok je općeprihvatljiva kulturna superiornost imala značajnu ujedinjuću ulogu.

Nasuprot tome, Mongolsko carstvo odražavalo je svoju političku kontrolu oslanjajući se neposredno na vojna osvajanja poslije kojih je dolazilo do adaptacije na lokalne uslove, pa čak su se i asimilirali sa pokorenim stanovništvom.

Mongolska imperijalna moć zasnivala se uglavnom na vojnoj dominaciji. Mongolska vladavina, ostvarena preko sjajne i nemilosrdne primjene nadmoćne vojne taktike, kombinovane sa izuzetnom sposobnošću za brzo pomjeranje snaga sa pravovremenim koncentracijama, nije imala nikakav ekonomski ili finansijski sistem, niti se mongolska vlast izvodila iz bilo kakvog osjećaja kulturne superiornosti. Naprotiv, mnogi mongolski vladari dali su se kulturno asimilirati od strane naroda kojeg su bili pokorili. Tako je jedan od unuka Džingis – kana, koji je bio vladar kineskog dijela carstva, postao vatreni propagator konfučijanstva. Drugi je kao perzijski sultan postao vjerni Musliman, a treći je postao po kulturi perzijski vladar centralne Azije.

Početak kraja

Upravo taj faktor – asimilacija osvajača od strane pokorenog, usljed ne postojanja dominantne kulture – kao i neriješeni problemi oko nasljedstva Velikog kana koji je osnovao carstvo, prouzrokovali su njegovu konačnu propast. Mongolsko carstvo postajalo je preveliko da bi se moglo njime upravljati iz jednog centra. Međutim, pronađeno rješenje – podjela carstva na nekoliko samodovoljnih cjelina – izazvalo je još bržu lokalnu asimilaciju i ubrzalo dezintegraciju carstva. Nakon što je postojalo više od 200 godina, ovo najveće ikad viđeno svjetsko carstvo, nestalo je bez traga.

ZAPADNA EVROPA

Evropa je poslije toga, postala središte globalnih sila i našla se u fokusu glavnih sukoba. Zapravo, u toku približno tri stoljeća, mala sjeverozapadna periferija evroazijskog kontinenta postigla je uz pomoć pomorske sile, po prvi put u historiji, istinsku globalnu dominaciju, obzirom da su evropske sile doprle i utvrdile se na svim kontinentima na planeti. Treba istaći da su zapadnoevropski kolonijalisti bili prilično malobrojni, naročito u usporedbi sa onima koje su sebi potčinili.

Početakom XX stoljeća, van zapadne hemisfere (koja je do prije dva stoljeća također bila pod kontrolom zapadne Evrope), samo su Kina, Rusija, Otomansko carstvo i Etiopija bile izvan njihove dominacije. Međutim, dominacija zapadnih Evropljana ne može se poistovjetiti sa uspostavljanjem globalne kontrole. Suštinska realnost je bila da je postojala globalna civilizacijska supremacija Evrope, ali i rascjepkanost evropskih kontinentalnih sila. Evropski prekomorski imperijalizam, nasuprot mongolskom kopnenom, uspostavljen je neprekidnim preookeanskim istraživačkim misijama i ekspanzijom pomorske trgovine. Ovaj proces podrazumijevao je stalnu borbu između vodećih evropskih sila ne samo oko prekomorske dominacije već i oko hegemonije³ nad samom Evropom.

Španija

Grubo govoreći, Španija je sve do polovine XVII stoljeća bila najveća evropska sila, a već krajem XV stoljeća ona se pojavljuje kao glavna prekomorska sila sa globalnim ambicijama. Religija je poslužila kao ujedinjavajuća doktrina i kao ishodište imperijalne misionarske požrtvovanosti. Bilo je potrebno papsko posredovanje, između Španije i Portugalije, kako bi se verifikovala formalna podjela svijeta na špansku i portugalsku

---

³ Hegemonija- prevlast jedne nacije, klase ili stranke nad drugom

interesnu zonu, ugovorima u Tordesili 1494.g. i Saragosi 1529. godine. Ipak, suočena sa engleskim, francuskim i holandskim konkurentima, Španija nikad nije uspjela da postigne pravu supremaciju, kako ni u samoj Evropi tako ni preko okeana.

Francuska

Vodstvo Španije polako je prelazilo na Francusku. Sve do 1815.g. Francuska je bila dominantna evropska sila, mada su to stalno dovodili u pitanje njeni evropski suparnici, kako u samoj Evropi tako i na prekomorskim teritorijama. Pod Napoleonom, Francuska je bila na ivici da uspostavi istinsku hegemoniju nad Evropom. Ona bi, da je u tome uspjela, istovremeno zadobila i status dominantne globalne sile. Međutim, njen poraz od strane evropske koalicije ponovo je uspostavio kontinentalnu ravnotežu.

Velika Britanija

Velika Britanija je cijelo sljedeće stoljeće, sve do I svjetskog rata, imala globalnu pomorsku dominaciju, a London je postao najveći svjetski finansijski i trgovinski centar, dok je britanska mornarica suvereno “vladala talasima”. V. Britanija je nesumljivo bila najjača izvan Evrope, ali kao ni prethodni aspiranti na globalnu hegemoniju, ni Britanska imperija nije mogla sama da dominira u Evropi. Britanija se oslanjala na zamršenu diplomatiju ravnoteže sila i eventualno na anglo-francuski savez kako bi se spriječila kontinentalna dominacija bilo Rusije bilo Njemačke.

Prekomorska Britanska imperija nastala je kao rezultat istraživanja, trgovine i osvajanja. Slično svojim rimskim i kineskim prethodnicima ili francuskim i španskim konkurentima i ona je, zato što je ostala velika sila, u znatnoj mjeri dugovala osjećanju **britanske kulturne superiornosti**. Superiornost nije samo stvar subjektivne arogancije imperijalne vladajuće klase već

je to nešto što su prihvatili i mnogi koji nisu Britanci, što se vidi iz riječi Nelsona Mandele, prvog crnog lidera Južne Afrike:

“Obrazovan sam u britanskoj školi, a u to vrijeme Britanija je predstavljala sve ono što je bilo najbolje u svijetu. Nisam odbacivao utjecaj koji je Britanija i britanska historija i kultura vršila na nas.”

Kulturna superiornost i dominacija, koja je uspješno nametnuta i mirno prihvaćena, ima za posljedicu smanjenu potrebu za korišćenjem velikih vojnih snaga kako bi se održala vlast imperijalnog centra.⁴ Tokom 1914. godine, samo nekoliko hiljada britanskih vojnika i civilnih službenika kontrolisalo je fantastičnih 11 miliona kvadratnih milja prostora i oko 400 miliona stanovnika, raspoređenih od Kanade, preko Južnoafričke Republike i još nekoliko afričkih zemalja, Indije, Australije do Novog Zelanda. Prije toga, britanske dominacije oslobodile su se SAD u svom ratu za nezavisnost.

---

⁴ Zanimljivo je uočiti da današnja globalna sila SAD potencira na američkoj kulturi i američkom modelu demokratije, namećući ih cijelom svijetu

RUSKA CAREVINA

Rusko carstvo se iz svoje centralne kolijevke, širokog područja oko Moskve, širilo naglo prema sjeveru, jugoistoku i istoku. Na obali Bijelog i Barentsovog mora izbilo je već sredinom XVI stoljeća. Istovremeno je proširilo svoje granice prema jugoistoku do sjeverne obale Kaspijskog jezera. Već u XVI stoljeću počelo je osvajanje golemih prostranstava Azije, uglavnom Sibira, preko kojeg su Kozaci u prvoj polovici XVII stoljeća dospjeli do obala Pacifika, na Ohotsko more. Prodor prema sjeveru nije nailazio na veliki otpor rijetko naseljenih i zaostalih ugro-finskih plemena. Međutim, prodor ka jugu zahtijevao je vojnu nadmoć nad tatarskom Zlatnom hordom. Na početku XVIII stoljeća vlast ruskog cara protegla se i na dio američkog kontinenta, na Aljasku, koja će 1867. godine biti prodana Sjedinjenim Američkim Državama.

Mnogo teži bio je prodor Rusije prema zapadu na obale Baltika i prema jugu na obale Crnog mora. Na zapadu je trebalo savladati zemlje koje su civilizacijski bile na višem stepenu od tadašnje Rusije i koje su imale vojnički jake organizacije (Švedska, Pruska i Poljska). Na jugu je trebalo u više ratova pobijediti dobro organiziranu tursku vojsku. Rusija je tim zadacima bila dorusla tek nakon reformi Petra Velikog.

U XIX stoljeću Rusija osvaja u Evropi Finsku, dio Poljske i Besarabiju. Još veći su bili njeni uspjesi u Aziji, gdje je ovladala cijelim Kavkazom i Zakavkazjem, prostranim Kazahstanom, velikim i plodnim oazama Turana i Turkeстана, zaokruživši tako svoje centralnoazijske posjede dobrom prirodnom granicom visokih planina. Manje uspjeha imala je na prostorima Dalekog istoka, gdje je potkraj XIX stoljeća naišla na suprotstavljene interese vojnički jakog Japana. Nakon što je, uprkos jakom otporu Tunguza i Kineza, osvojila Poamurje, otok Sahalin i primorje Japanskog mora sa zaleđem, bila je zbog poraza u rusko-japanskom ratu 1905.g., primorana da odustane od svojih

aspiracija na Mandžuriju, Koreju i Ljaotung te da ustupi Japanu južnu polovicu Sahalina.

Propast carevine

Za svo vrijeme postojanja carska se Rusija nije riješila feudalnog sistema, a prava feudalaca na izrabljivanje kmetova bila su neograničena. U XIX stoljeću došlo je do izvjesne industrijalizacije. Grubo eksploatisane mase radnika, seljaka i gradskog proletarijata stvorile su osnovu za revolucionarne pokrete i organizacije, koji su u više navrata izvršili snažne pokušaje obaranja reakcionarnog sistema carske vladavine, ali na konačni uspjeh ostvarenja revolucionarnih težnji moralo se sačekati sve do socijalnih vrenja potkraj I svjetskog rata.

Neruski narodi su cijelo vrijeme vladavine bili izvrgnuti pritisku i eksploataciji od strane carskih vlasti, ruskih i stranih kapitalista i domaćih feudalaca. U područjima u kojima su oni živjeli kočen je privredni i kulturni razvitak, nametan ruski jezik, uništavana svaka autonomija. Područja su im bila pretvorena u kolonije ruske metropole. Čak su i na veliki ukrajinski narod vršili jak centralistički i velikoruski pritisak. Oktobarska socijalistička revolucija označila je kraj carske vladavine.

* * *

Slično svojim kolegama sa zapada i sjevera, Turci Osmanlije i arapski osvajači (o čemu će biti više riječi nešto kasnije), svojevremeno su osvajali imponantne teritorije i gradili respektabilna carstva. Međutim, isto kao i prethodnici, napuštajući svoju kulturnu dogmu i islam kao ideologiju, okrećući se sve više raskoši i hedonizmu, uzrokovali su postepeno slabljenje i propadanje vlastitih država.

Ono što povezuje sve imperije svijeta, jeste poseban osjećaj nacionalnog ponosa, vjerskog poleta ili kulturne superiornosti, neposredno pred osvajačke pohode, a najeklatantniji primjer dala nam je Njemačka pred sami početak II svjetskog rata.

POGLAVLJE II

PREGLED VOJNO-POLITIČKE SITUACIJE
DANAS U SVIJETU

ŠJEDINJENE AMERIČKE DRŽAVE

Špansko-američki rat iz 1898.g. bio je prvi osvajački rat koji je Amerika povela preko mora. On je omogućio da Amerika svoju prevlast proširi na veliki dio Pacifika, na oblasti iza Havaja sve do Filipina. Na prijelazu između devetnaestog i dvadesetog stoljeća, američki stratezi uveliko su razvijali doktrinu o pomorskoj supremaciji na dva okeana, potiskujući na taj način britansku dominaciju. No ipak, osnovu za rastuće američke geopolitičke ambicije davala je brza industrijalizacija njene privrede. Pred sam početak I svjetskog rata američka rastuća ekonomska moć već je dostigla 33 % svjetskog bruto nacionalnog dohotka smjenjujući tako Britaniju sa leaderske pozicije industrijske sile br. 1 u svijetu. Ovaj zadivljujući privredni dinamizam pratila je kultura koja je podsticala eksperimentisanje i inovacije. Američke političke institucije i slobodna tržišna privreda stvorile su do tada neviđene mogućnosti ambicioznim inovatorima kojima na putu ostvarenja njihovih snova nisu stajale prepreke u smislu privilegija političke podobnosti ili bliskosti sa vladajućim kastama, što je bio čest slučaj u ostatku svijeta.

Jednom riječju, nacionalna kultura je bila čvrsto povezana sa privrednim rastom, a privlačenjem i brzom asimilacijom većine talentovanih pojedinaca iz čitavog svijeta, i na taj način je davala novu snagu nacionalnoj sili. I danas, slično rimskoj krilatici, američki predsjednici snažno potiču nacionalni ponos kod građana, ističući da je čast biti – Amerikanac.

I svjetski rat predstavljao je prvu veliku priliku za demonstraciju vojne američke sile u Evropi. Dotadašnja relativno izolovana armija, brzo je transportovala nekoliko stotina hiljada svojih vojnika preko Atlantika. Do tada neviđena transokeanska invazija po obimu i veličini, ukazivala je na pojavu novog značajnog igrača u svjetskoj areni. Isto toliko bitno, je i to, da je rat stvorio prostor za američko diplomatsko posredovanje u međunarodnim sporovima, otvarajući vrata za primjenu

američkih principa u rješavanju problema. Deceniju i po ranije SAD su igrale vodeću ulogu u rješavanju sukoba između Rusije i Japana, što je već tada ukazivalo na njenu rastuću međunarodnu ulogu.

Međutim, strogo uzimajući, Prvi svjetski rat je još uvijek bio pretežno evropski rat, a ne globalni. Njegov destruktivni karakter, započeo je početak kraja evropske političke, ekonomske i kulturne prevage nad ostatkom svijeta. Tokom rata nijedna od evropskih sila nije uspjela da stekne odlučujuću prednost. Istovremeno, Evropa je postajala sve više objekat globalne politike.

Konačni kraj evropske ere u svjetskoj politici zapečatio je drugi svjetski rat, koji je bio prvi istinski globalni rat. Rat koji se vodio istovremeno na tri kontinenta, sa velikim sukobima na Pacifiku, Atlantiku itd. Simbolično je pokazao svoju globalnu dimenziju kada su se britanski i japanski vojnici sukobili hiljadama kilometara daleko od svojih kuća na indijsko-burmanskoj granici. Evropa i Azija postale su jedinstveno ratište.

* * *

Samo jedna evropska zemlja mogla se nametnuti kao velesila svjetskih razmjera, da je pobjeda bila na strani sila osovine. Bila bi to svakako Njemačka. Japan bi i u slučaju pobjede na Pacifiku ostao samo regionalna sila Dalekog istoka.

Umjesto toga, poraz Njemačke zapečatila su dva izvan-evropska saveznika: SAD i SSSR, koji su naslijedili zahtjeve za evropskom i svjetskom supremacijom.

Era hladnog rata

Sljedećih 50 godina bilo je obilježeno bipolarnim američko – sovjetskim sukobom oko globalnog preimućstva u svijetu. U izvjesnom smislu, sukob između SAD i SSSR-a predstavljao je ostvarenje snova geopolitičara. Vodio se između prve svjetske pomorske sile u svijetu, koja je dominirala na Atlantiku i Pacifiku, i vodeće kopnene sile koja je zauzimala središnji prostor Evroazije. Naročitu dimenziju sukobu je davala činjenica da su SSSR i Kina bile u zajedničkom komunističkom bloku. U pobjedničkom peharu nalazila se zemaljska kugla. Bila bi to finalna utakmica nakon koje više ne bi bilo takmaca.

Na kraju prvog poluvremena utakmice

Uspješno hvatanje u koštac SAD sa Evroazijskim blokom, zavisilo je od mnogo čega. Prije svega, i jedna i druga strana bile su zastrašene nuklearnim potencijalima drugih, i eventualnim izbijanjem III svjetskog rata uz upotrebu atomskih bombi. Stoga, kvalitativan ishod sukoba mogla je da odluči samo primjena nevojnih sredstava. Političko jedinstvo, ideološka fleksibilnost, ekonomski dinamizam i kultura postali su odlučujući faktori.

Koalicija koju je predvodila Amerika sačuvala je svoju kompaktnost, dok se kinesko-sovjetski blok raspao za manje od dvije decenije. Ovo je u mnogome zavisilo od demokratske forme na kojoj je koalicija počivala, za razliku od hijerarhijskog, birokratskog i dogmatskog karaktera komunističkog bloka. Koalicija je gajila zajedničke vrijednosti, ali bez krute doktrinarne forme. Također, SAD kao lider koalicije bile su daleko ispred svojih saveznica.

S duge strane, komunisti su naglašavali dogmu i zahtjevali slijepu poslušnost svojih građana i vazalnih državnica. Međutim,

SSSR kao lider Varšavskog pakta, nije mogao do beskonačnosti tretirati Kinu kao podređenu.

Ishod je također zavisio i od činjenice da se američka strana pokazala kao ekonomski i tehnološki daleko snalažljivija, dok je Sovjetski savez stagnirao. Privredno zaostajanje izazvalo je ideološku i kulturološku demoralizaciju. Ideološko-politička ograničenja su sputavala kreativne potencijale SSSR-a (koji su čak bili i jači od američkih), čineći sistem izuzetno rigidnim a njegove stanovnike bojažljivim i povučenim u sebe. U ovakvoj konstelaciji odnosa, vrijeme je bilo na strani Amerike i bilo je pitanje dana kada će moćna Sovjetska dominacija pasti na koljena.

Amerika grabi ka vrhu

Američki ekonomski bum dao je nužne preduslova za osvajanje primata u svijetu. Nakon razarajućeg II svjetskog rata, Amerika je izašla još bogatija. Svoje saveznice u Evropi stavila je u vazalni položaj, naročito zbog zaduženja kojima su ih obavezale njujorške banke. Udio američke proizvodnje u ukupnom svjetskom bruto nacionalnom proizvodu iznosio je oko 50 %. SAD naspram cijelog svijeta!

Što je još važnije, Amerika je održavala pa čak i povećavala svoje vodstvo u iskorištavanju najnovijih naučnih otkrića u vojne svrhe, stvarajući tako nenadmašnu vojnu super silu. Znalački je znala da privuče masu stranih inovatora iz cijelog svijeta nudeći im povoljne uslove za život i rad. Amerikanci nisu najinovativniji u svijetu. Taj epitet zasluženno nose Japanci. Međutim, dok Japanci plešu i razdragano se smiješe sa svojim robotima, čineći svoje kose oči još više kosim, dotle Amerikanci proizvedene japanske mikročipove ugrađuju u sisteme za navođenje "pametnih" raketa i izradu najsavremenijih satelitskih sistema, ostvarujući na taj način dominaciju i u kosmosu.

Ukratko, SAD su superiorne u četiri odlučujuća domena:

- vojnom, jer posjeduju visokosofisticiranu vojnu tehnologiju sa kojom imaju mogućnost dostizanja najudaljenijih krajeva svijeta;
- ekonomskom, jer imaju najveći bruto nacionalni dohodak po glavi stanovnika i najveću proizvodnju u svijetu;
- tehnološkom, jer su zadržale vodstvo u ključnim oblastima inovacija zahvaljujući stranim i domaćim pronalazačima;
- kulturnom, iako imaju nekih ozbiljnih manjkavosti, posjeduju privlačnu snagu bez konkurencije, posebno kod mladih u svijetu.

Sve to daje Sjedinjenim Državama neponovljivu političku snagu kakvu nema, niti je ikada imala, ijedna država u svijetu. Ova 4 atributa čine Ameriku istinskom sveobuhvatnom globalnom velesilom.

Kultura – prvi korak moderne američke strategije u uspostavi globalnog sistema po vlastitim uzusima

Bez obzira šta se može pomisliti o njenim etičkim, estetskim ili umjetničkim vrijednostima, američka masovna kultura ima magnetnu privlačnost, posebno za svjetsku omladinu. Njena privlačnost se možda može objasniti sa hedonističkog aspekta kojeg ona nudi, ali njena planetarnost je neupitna. Američki TV programi i filmovi zauzimaju $\frac{3}{4}$ svjetskog tržišta. Podjednako je dominantna i američka muzika, a američke rok i pop zvijezde najslušanije su na top-listama širom svijeta. Američke ludorije,

brza hrana, pa i način odjevanja, imitiraju se širom svijeta. Biti što više sličan Amerikancu znači biti *cool*.

Svjetski jezik je engleski, jezik Interneta je engleski, službeni jezik u diplomatskom koru je engleski. Sam Internet je produkt informatičke tehnologije koja se najsnažnije razvija u SAD, utičući na taj način na kvalitativan sadržaj informacija i stanje psihe općenito kod ljudi širom svijeta.

Konačno, Amerika je postala utočište za one koji teže boljem obrazovanju, sa približno pola miliona stranih studenata, od kojih se oni najbolji nikada neće vratiti svojim kućama.

Privlačnost i utjecaj američkog demokratskog političkog sistema pratila je i sve veća privlačnost američkog preduzetničkog ekonomskog modela, koji insistira na slobodnoj svjetskoj trgovini i nesputanoj konkurenciji. To dolazi otuda što Amerika grozničavo traži tržišta za plasman svojih proizvoda koji su uslijed hiperprodukcije preplavili domaće tržište. I u zapadnoj Evropi, sve više Evropljana misli da se konkurentnost, pa čak i surova američka ekonomska borba, mora prihvatiti ako se ne želi da Evropa i dalje zaostaje.

Za individualno samopotvrđivanje se kaže da je od Boga dato pravo, da se u isto vrijeme može biti od koristi i drugima služeći im za primjer, a za to vrijeme proizvoditi bogatstvo. To je doktrina koja privlači energične, ambiciozne i one koji su spremni na oštru konkurenciju i izazov.

Kako se svijetom postepeno širi imitiranje američkog stila života, tako se stvara pogodno tlo **za uspostavljanje američke hegemonije.**

MEĐUNARODNE INSTITUCIJE KAO LANCI GLOBALIZACIJE

Organiziranjem široke mreže internacionalnih ustanova želi se uspostaviti sistem koji bi bio iznad državnih sistema pojedinih zemalja u svijetu. Lojalnost međunarodnim institucijama, često se ostvaruje različitim metodama političkih, ekonomskih pa i vojnih pritisaka kojima jake sile djeluju na one slabije. To je tihi proces koji svijet pretvara u jednu državu. Tako se npr. formiraju zajedničke vojne, sigurnosne, pravosudne, finansijske i druge institucije.

North Atlantic Treaty Organization (NATO)

NATO je vojno-politički savez koga su 04.04.1949.g. u Vašingtonu potpisale vlade SAD, Kanade, V. Britanije, Francuske, Italije, Holandije, Belgije, Portugalije, Norveške, Danske, Luksemburga i Islanda. Od tada pa do danas NATO je u stalnom porastu i uključuje gotovo sve zemlje zapadne Evrope, a za njegovo članstvo vlada veliki interes u istočnoj Evropi kao i u cijelom svijetu, naročito nakon raspada Varšavskog pakta.

SAD imaju vodeću ulogu unutar saveza. Usvajanjem rezolucije senatora Vanderberga još davne 1948. godine, vlada SAD je dobila ekskluzivno ovlaštenje da može zaključivati vojne ugovore sa drugim zemljama. To je vladi SAD bio pravni temelj za stvaranje vojnopoličkih paktova.

Nakon raspada SSSR-a, uslijedio je i raspad Varšavskog pakta. Čelnici NATO usvojili su novu strategiju djelovanja. Za razliku od uloge NATO u eri hladnog rata, da štiti članice od vojnog napada izvana, sada NATO dobiva sasvim novu ulogu koja podrazumijeva angažiranje vojnih efektiva na **svim teritorijama u svijetu**, gdje se za to ukaže potreba.

NATO sam sebi dodjeljuje ulogu da djeluje na svim kriznim područjima, gdje god se pojave lokalni ili regionalni sukobi za koje smatraju da bi mogli biti “opasnost” po svjetski mir, gdje se krše ljudska prava, demokratija, međunarodno priznate granice, prava etničkih, jezičkih i vjerskih manjina ... itd.

Nažalost, često se pod tim humanističkim parolama kriju i posebni politički i ekonomski interesi Amerike.

Nakon osamostaljivanja mnoštva državnica iz sastava bivšeg Sovjetskog saveza, NATO je pravovremeno reagovao, i gotovo sve ih uključio u vlastitu vojnu hijerarhiju. Obzirom da se Rusija oštro usprotivila širenju NATO-a ka istoku, SAD su lukavo osmislile politički trik i pokrenule tzv program “Partnerstvo za mir” koji je absorbovao sve državnice koje gravitiraju na Ruskoj granici, kao i mnoštvo drugih zemalja iz istočne Evrope.

Partnerstvo za mir, nije ništa drugo do isturena filijala NATO saveza.

Globalne finansijske institucije

Kao dio globalnog sistema, američka međunarodna mreža specijaliziranih organizacija, čini se temeljnim kamenom za upliv američke diplomatije u unutrašnje poslove domicilnih zemalja. Putem finansijskih transakcija, odobravanjem ili neodobravanjem kredita, te kalkulacijom sa kamatnim stopama, vlade zemalja trećeg svijeta brzinom svjetlosti dovode se u podređeni položaj. Za Međunarodni monetarni fond (MMF) i Svjetsku banku (World bank) može se slobodno reći da zastupaju globalne interese i da je njihovo ustrojstvo navodno, konstruisano kao svjetsko. Međutim, u stvarnosti oni su pod jakom američkom dominacijom i njihovi korijeni se mogu pratiti do američke inicijative, posebno Bretonvudske konferencije iz 1944.g. U ovu grupu ustanova svakako treba ubrojati i WTO (svjetsku trgovinsku organizaciju) čije članstvo omogućuje zemljamačlanicama izvoz roba na

svjetska tržišta, ali ih istovremeno obavezuje da svoje granice otvore za strane proizvođače.

Pravosudne institucije

Kako bi sistem bio upotpunjen, pored snaga sigurnosti i finansijskih institucija, formirano je i nekoliko pravosudnih.

Mnoštvo je takvih ustanova koje nose predznak međunarodnih. Međunarodni sud za ratne zločine u Den Hagu, jedna je od trenutno najpoznatijih. Pored njega odavno već postoje Međunarodni sud pravde, Sud za ljudska prava, Sud časti i drugi, a u fazi formiranja je i Međunarodni krivični sud.

Zaključak

Možda bi ideja globalizacije bila široko prihvaćena u većem dijelu svijeta kao progresivna, kada bi se značajnije redukovali megalomanski apetiti svjetskih kapitalista i kada bi se obezbijedio minimum zaštite domaće proizvodnje.

Međutim, ne samo da se ne ide u tom pravcu nego se često krše međunarodna pravila, i to upravo od strane najvećeg zagovarača globalizacije – Amerike.

Prvo, različitim vrstama ucjena, SAD su primorale veliki broj zemalja u svijetu da potpišu sporazum o neizručivanju američkih građana stalnom međunarodnom sudu za ratne zločine, što je izazvalo veliko ogorčenje kod demokratski orijentisane Evrope.

Drugo, na prvi znak ugroženosti američke proizvodnje čelika, administracija Džordža Buša jednostrano je donijela odluku o zabrani uvoza stranog čelika, bez obzira na žučne proteste evropskih izvoznika.

Treće, bahato ponašanje i poduzimanje vojne intervencije protiv Afganistana i Iraka pod optužbom pomaganja terorizma i razvijanja oružja za masovno uništenje (za kojeg nisu postojali nikakvi materijalni dokazi), protivno rezolucijama UN, čije su članice u ogromnoj većini bile za mirno rješenje konflikta.

Nije dugo vremena prošlo otkako je Irak stavljen pod okupaciju a već se prijeti Sjevernoj Koreji, ili pak Iranu i Siriji, optužujući ih da pružaju utočište izbjeglim teroristima iz Iraka. SAD su u stanju jednostrano nametnuti trgovinske sankcije bilo kojoj državi u svijetu. Interesantno je predviđanje trgovinskih sankcija Iraku još davne šesto i neke godine.

O tome Muhamed a.s. veli:

"Doći će vrijeme kada stanovnicima Iraka neće moći doći ni roba ni novac!"

-Odakle to? - upitaše prisutni.

-"Od stranaca nearapa koji će to činiti!"⁵

Zatim Božiji poslanik nastavlja:

"Doći će vrijeme kada stanovnicima Šama neće moći stići ni novac ni roba !"

- Odakle to ? – upitali su ponovo okupljeni ljudi.

"Od Vizantijaca"- reče.⁶

Ko su stanovnici Šama?

Današnje nezavisne države Sirija, Jordan i Palestina nekada su, za vrijeme hilafeta, bile u sastavu jedne pokrajine koja se zvala Šam. Palestina je već sada pod svojevrsnim sankcijama nametnutim od Izraela. Znače li ove Muhamedove a.s. riječi da uskoro možemo očekivati nametanje trgovinskih sankcija Siriji ili Jordanu ?

Američka samovolja svakim danom postaje sve očitija.

Postavlja se pitanja: Ima li Amerika suparnika u svijetu ??

---

⁵ Hadis bilježe Muslim i Ahmed (14446-3/317)

⁶ Ove hadise prenosi Džabir ibn Abdulah

RUSIJA ?

Kolaps Sovjetskog saveza izazvao je monumentalnu geopolitičku konfuziju. Tokom samo dvije sedmice, ruski narod koji je čak i manje znao od spoljnog svijeta da je SSSR blizu raspada, iznenada je shvatio da više nije u posjedu velike transkontinentalne imperije koja je imala izlaz na 14 svjetskih mora, te da su se granice Rusije povukle do Kavkaza, na liniju gdje su bile početkom XIX stoljeća, a na zapadu se vratile na položaje iz XVI stoljeća. Gubitak Kavkaza oživio je strahove od turskog utjecaja, a gubitak srednje Azije proizveo je osjećaj gubitka ogromnih energetske i rudne bogatstva (otuda grčevita borba za naftom bogatu oblast Čečenije). Gubitkom Ukrajine, srušio se zapadni nuklearni bedem koji je štiti Evropski dio Rusije i sužena je kontrola nad obalama Crnog mora..

Prostor koji je stoljećima zauzimala carska Rusija i oko 75 godina Sovjetski savez kojim su dominirali Rusi, sada je popunilo mnoštvo malih državica koje jedva da su se znale snaći u svojoj suverenosti. Sticanjem nezavisnosti država oko Kaspijskog jezera, Rusija je dovedena u poziciju da bude samo jedna od 5 zemalja koja polaže pravo na naftna bogatstva u širem rejonu bazena.

Pravi šok Rusi su preživjeli zbog saznanja da oko 20 miliona Rusa ostaje da živi u stranim državama kojima politički dominiraju nacionalne elite, odlučne da brzim koracima učvrste nacionalni identitet i suverenitet poslije više decenija manje ili veće rusifikacije.

Osim toga, raspad Sovjetske imperije stvorio je ogromnu prazninu u samom srcu Evroazije, a razasute državnice hitno je trebalo pokupiti i dovesti pod protektorat.

Rusija iznutra

Pad zbog gubitka geopolitičkih pozicija u svijetu, uvećan je obimom socijalne krize u Rusiji. 75 godina brutalne komunističke vladavine, nanijelo je nenadoknadivu biološku štetu ruskoj naciji. Veliki procenat najobrazovanijih i najpreduzimljivijih ljudi bio je ubijen ili je nestao u Gulagu. Samo za vrijeme Staljinovih čistki strijeljano je oko milion ljudi, a nekoliko miliona ih je podleglo od posljedica fizičkog maltretiranja. U XX stoljeću Rusija je imala na svojoj teritoriji prvu Proletersku revoluciju 1905.g., rusko-japanski rat iz 1905.g., I svjetski rat, Oktobarsku socijalističku revoluciju, rusko-poljski rat 1919.g., II sv. rat 1941.g., rusko-avganistanski rat 1979-1989.g., rat protiv Dagestana, te rat protiv Čečenije koji i danas traje.

Kruti komunistički režim gušio je slobodni ekonomski razvoj tako da je današnja ruska privreda u kolapsu. Od totalnog kraha spašavaju je još samo bogata izvorišta nafte i zemnog gasa, koja ubrzanom tempom prelaze u ruke ruskih tajkuna i mafije. Mihail Gorbačov će ući u historiju kao sovjetski Atatürk, koji svojim “demokratskim reformama” zabija koplje u sovjetsko srce i time dovodi do rasturanja nekada moćnog Sovjetskog saveza.

Izvanredno bogat nuklearni arsenal i satelitski sistemi u zemljinoj orbiti, sve više zastarijevaju, a zbog nedostatka novca remont nije moguć. Nuklearne bojeve glave se demontiraju, a svemirske stanice bacaju u okeane. Vrijeme radi za Ameriku.

Rusija je u nedoumici – kako dalje ?

Amerika, Kina ili islamski svijet ?

Nijedna druga opcija ne može Rusiji ponuditi koristi koje joj može ponuditi orijentacija vezivanja za bogatu, modernu i demokratsku Evropu povezanu sa Amerikom. Evropa i Amerika nisu prijatnija Rusiji ukoliko ona bude neekspanzionistička i demokratska država. Oni nemaju nikakve teritorijalne pretenzije prema Rusiji (što Kina jednog dana može imati), niti potencijalno sporne granice (što je slučaj sa muslimanskim zemljama na jugu).

Nasuprot tome, za Ameriku i Evropu Rusija predstavlja poželjan geopolitički entitet kao izvor stabilnosti u inače nestabilnom Evroazijskom kompleksu.

NJEMAČKA – NESALOMIVA DRŽAVA

Gotovo da nema nijedne države u svijetu koja ima moć da se od potpuno propale, totalno razorene države, uzdigne za veoma kratko vrijeme na nivo svjetske velesile. To prije svega Njemačka ima zahvaliti svojim pedantnim, radnim, inovativnim, požrtvovanim i nadasve discipliniranim Nijemcima. Priznali mi to ili ne, Arijevcima su rasa kojoj nema premca u svijetu.

V. Britanija, Francuska, Rusija, a potom SAD i Izrael, rano su uočile ogroman potencijal koji posjeduje Njemačka. Na najmanji znak Njemačkog uzleta, protivnici su kovali zavjere protiv njih. Kada je 1889.g. skupina njemačkih industrijalaca i bankara dobila koncesiju od osmanlijskih vlasti za gradnju željeznice kroz Anadoliju do Carigrada (10 godina kasnije aneksom ugovora taj je projekat proširen do Bagdada), među evropskim moćnicima zavladao je panika. Željeznica Berlin – Bagdad trebala je postati okosnica sjajne i zahuktale privredne strategije Njemačke. Bilo je potrebno hitno sabotirati izgradnju pruge koja bi Njemačkoj omogućila nesmetano snabdjevanje

naftom, što bi zapravo značilo definitivnu hegemoniju nad Evropom.

Jednim pogledom na kartu svijeta vidi se lanac zemalja koje se prostiru od Berlina do Bagdada. Samo jedna zemlja mogla je poslužiti stranim interesima za ometanje radova - Srbija.

Ta mala balkanska država vječito je služila i dodvoravala se britanskoj kruni, a da za to nikada nije imala odgovarajuću nagradu.⁷ Pod utjecajem tajnih službi, mlada i naivna revolucionarna organizacija "Mlada Bosna", organizovat će atentat na austrougarskog prijestolonasljednika, s ubjeđenjem da na taj način može steći nezavisnost i oslobođenje Bosne od austrougarske okupacije. Atentat je izvršio Srbin Gavrilo Princip na teritoriji Bosne, u Sarajevu 1914.g. Bio je to neposredan povod koji će isprovocirati napad Austrougarske na Srbiju. Vještím raspirivanjem, ovaj sukob prerast će u I svjetski rat.

Nakon završetka rata, Njemačka će ponovo uzeti snažan zamah u razvoju industrije, željeznica, aviogradnje, a postat će velika prijetnja konkurentima u pomorskoj trgovini. U periodu od 1918.g. njeni protivnici će pokušati da je oslabe iznutra. Za te ciljeve naročito će poslužiti Židovski lobi koji je sve više uzimao maha u Njemačkoj. Vještím finansijskim mahinacijama, zaduživanjima Njemačke za vrijeme rata i nakon njega, te kalkulacijama sa kamatnim stopama, Njemačkoj je zaprijetio finansijski kolaps. Zbog opasnosti koja se nadvila nad njihovu zemlju, kod Njemaca se budi nacionalni ponos koji će kasnije eskalirati i izmaći kontroli. Na njemačkom tlu proklijaće klica II svjetskog rata.

Njemačka danas

Nakon strahovitih razaranja koja je doživjela porazom u ratu, Njemačka se iz pepela uzdiže na 2. mjesto u svijetu koje dijeli sa Japanom. Nakon ujedinjenja 9. novembra 1989.g sa DDR,

---

⁷ vidi "Stoljećé rata", F. Wiliam Engdahl, str. 49.

Njemačka preko noći raspolaže sa brojkom od oko 80 miliona stanovnika i ogromnom teritorijom, izvanredno bogatom rudnim nalazištima. Njemačka je na trećem mjestu u svijetu po registrovanim patentima, što joj svakako obezbjeđuje da drži sam vrh tehnološkog razvoja. Njemačka je nesumljivo najjači geopolitički igrač na tlu Evrope i njene aspiracije prvenstveno se zadržavaju na hegemoniji nad zapadnom i istočnom Evropom. Ona je nedvojbeno, bez obzira na francuske težnje, lider ujedinjene evrope.

S druge strane, protivnici Njemačke isuviše su jaki da bi joj dozvolili značajnije uplitanje u igru oko Bliskog istoka. Iako ona trenutno nije ni svjesna toga, za nju je svakako bolje da ostane po strani bliskoistočnih zapleta, jer događaji koji će uslijediti, biće pogubni za sve one koji se nađu na tom prostoru.

KINA DANAS

Kina je danas jedini preostali istinski div Evroazije. Ona je najznačajnija regionalna sila i vjerovatnoća je da će imati teritorijalnih aspiracija, polazeći od svojih historijskih pretpostavki. Potezi koje vuče Kina već su počeli da utiču na distribuciju geopolitičke moći u Aziji, dok će njen privredni zamah davati joj veću fizičku moć, ali i veće ambicije. Stvaranje “velike Kine” neće ostaviti po strani pitanje Tajvana, što je za Ameriku ključno polje na šahovskoj tabli Dalekog istoka.

Raspadom SSSR-a stvorio se niz država na zapadnim granicama Kine, prema kojima kineske vođe neće biti indiferentne.

Sa oko milijardu i po ljudi, impozantnim nuklearnim potencijalom, i čvrstom centralnom vladom, Kina predstavlja veoma tvrd orah od kojeg bi mnogi polomili zube. Od nedavno Kina je postala treća zemlja u svijetu (nakon SAD i Rusije) koja je lansirala satelit namijenjen u vojne svrhe.

Kina sve više postaje opasnija po primat u Aziji, obzirom da se inteligentno koristi američkim metodama. Tako npr., malo je poznato da kineske nacionalne manjine u svom vlasništvu drže većinu kapitala u mnogim zemljama iz svoga okruženja. Indonezija je najznačajnija zemlja u jugoistočnoj Aziji, u kojoj Kinezi igraju centralnu ulogu u finansijskim poslovima, a u Maleziji najznačajniji poslovi i preduzeća koncentrisani su u rukama Kineza. U SAD naselili su ogromne četvrti, a Kineza možete sresti u svako doba dana ili noći na svakom kraju planete.

Dakle, Kina bi u doglednoj budućnosti mogla kako-tako parirati Americi.

Ukoliko joj neko ne pomrsi račune !?!

INDIJA

Indija, koja je također prešla brojku od milijardu ljudi, sa solidnim nuklearnim arsenalom, sebe smatra za potencijalno velikog geopolitičkog igrača. Ovo je možda proizvod vlastitog precjenjivanja svojih sposobnosti, ali Indija je nesumljivo najjača država u južnoj Aziji koja zauzima vrlo značajan geostrategijski položaj. Nuklearno naoružanje je razvijala kako bi parirala Kini i Pakistanu, bez obzira na osiromašenje vlastite nacije. Aspiracije prema Kašmiru kao i sve njene svjetske ambicije, na ovom stepenu samo periferno utiču na Američke interese, tako da trenutno nije predmet neke značajnije geopolitičke pažnje.

ISLAMSKI SVIJET

Iako ima nesumljivo najjači potencijal kada su u pitanju ljudski i prirodni resursi, geostrategijski položaj i posjed nad krucijalnim energetske pokretačem, Muslimani danas ne predstavljaju nikakvog ozbiljnijeg igrača. Prije svega zahvaljujući razjedinjenosti, međusobnim trvenjima i vazalnom odnosu spram Amerike. Privreda gotovo da nije vrijedna ni pomena, a vojna snaga - zanemarljiva. Jedina arapska zemlja koja je bila na putu da postane bliskoistočni igrač svjetskog ranga, bio je Irak. Međutim, svojom naivnošću, Sadam Husein gurnut je u rat protiv Irana, gdje je na obje strane poginulo oko 8 miliona ljudi, zatim invazija na Kuvajt i sraman poraz od strane Američkih snaga, te konačno vojna intervencija Amerike na Irak, doveli su do toga da se ta zemlja izbriše sa spiska značajnijih geopolitičkih faktora koji bi eventualno mogli stajati na putu ostvarenja američkog sna. Američki univerzitetski profesor i dugogodišnji savjetnik u Bijeloj kući, ovako vidi stanje u islamskom svijetu:

“ Koristeći vjersku odbojnost prema američkom načinu života i zloupotrebljavajući izraelsko-arapski sukob, islamski fundamentalisti bi mogli da potkopaju nekoliko prozapadnih vlada na Bliskom istoku i eventualno ugroze američke interese, posebno u Persijskom zalivu. Međutim, bez političke kohezije i pošto ne postoji nijedna istinski moćna islamska država, izazov islamskog fundamentalizma izgubit će geopolitičko jezgro i najvjerojatnije će se iskazati preko difuznog nasilja ”⁸

* * *

Šta očekuje ovaj svijet u budućnosti ? Glavne sile svijeta su iskristalisane. Mnoštvo država se utopilo u monumentalne svjetske asocijacije. Religija se ponovo vraćaju u politiku. Kršćanstvo i Taoizam zamijenit će timove u nacionalnim dresovima, i sa puno neizvjesnosti ući u drugo poluvrijeme finala.

Međutim, ISLAM će svirati kraj utakmice.

A sada, vratimo se za kratko u prošlost - 1400 godina unazad !!!

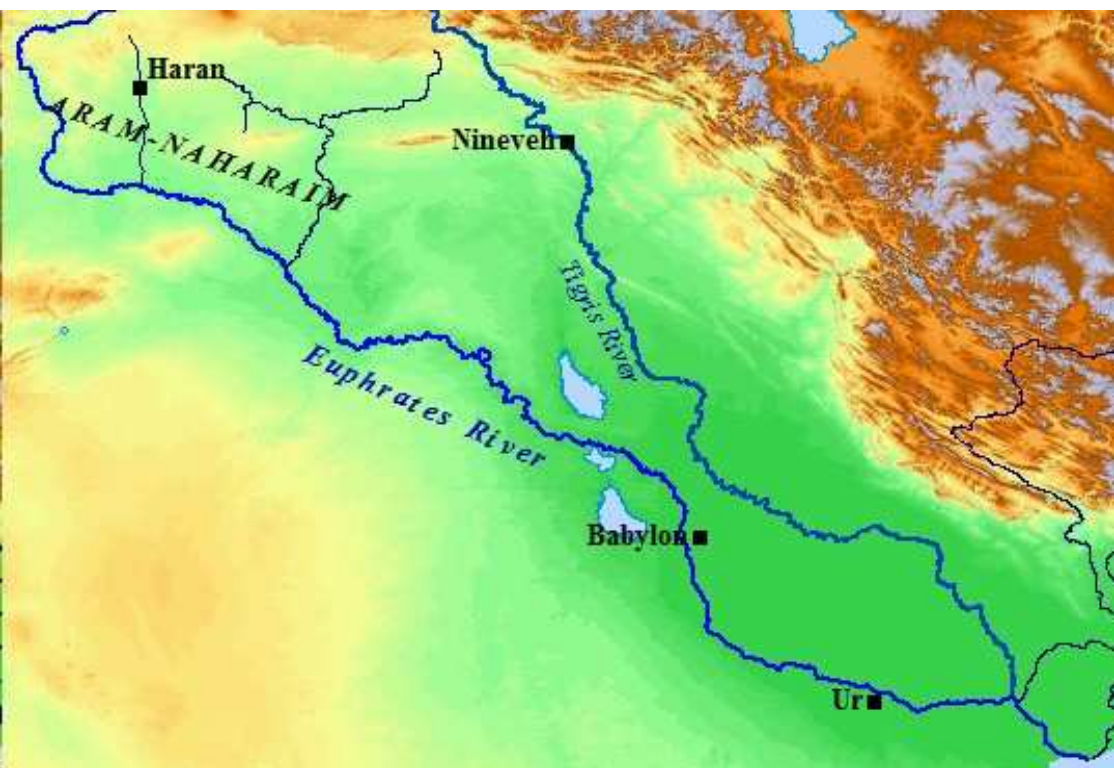
⁸ Zbignjev Bžežinski, ‘Velika šahovska tabla’ , CID Podgorica 1999.g. str. 54

POGLAVLJE III
MUHAMMED a.s. O BUDUĆIM DOGAĐAJIMA

**"Uskoro će se rijeka Euftrat povući
i otkriti riznicu zlata"**

(Muhammed a.s.)

HUTBA KOJA JE TRAJALA CIJELI DAN

Hutba je prigodan govor kojeg imam drži okupljenim ljudima u džamiji. Danas se u muslimanskom svijetu hutbe održavaju petkom za vrijeme džuma-namaza. Hutba je zapravo sastavni dio džume. Jedna hutba koja je održana prije 1400 godina imala je revolucionarni karakter svjetskih razmjera. Bio je to govor o budućim događajima koji će zadesiti svijet. Oni koji su vjerovali govorniku, znali su se postaviti u nadolazećim vremenima. Oni koji su je odbacili- stradali su. O budućim događajima govorio je **posljednji Božiji poslanik Muhamed a.s.**

Kazivanje Ebu Zejda

Ebu Zejd, drug Božijeg poslanika, toga jutra stigao je na sabah-namaz⁹. Ni slutio nije koliko će vremena ostaviti slušajući Muhameda a.s., i o kakvim će fantastičnim vijestima slušati.

O tome sam Ebu Zejd kaže: " *Klanjao je Allahov poslanik sa nama sabah, a zatim se popeo na minber¹⁰ i govorio nam sve do podne. Proučio je ezan za podne¹¹, klanjao nam je podne kao imam, ponovo se popeo na minber i govorio nam do ikindije¹². Zatim je klanjao kao imam ikindiju, popeo se na minber i govorio do akšama¹³, i podučio nas je onome što je bilo i što će biti i mi smo njegov govor naučili i zapamtili.*"¹⁴

U toj hutbi, Muhamed a.s. govorio je o predznacima smaka svijeta. Time je želio svojim sljedbenicima da olakša prepoznavanje blizine dolaska sudnjeg dana, da ih upozori na

---

⁹ Jutarnja molitva kod Muslimana koja se obavlja prije izlaska sunca, u zoru

¹⁰ Govornica- mjesto u džamiji sa kojeg imam drži govor

¹¹ Molitva koja se obavlja polovinom dana

¹² Molitva koja se obavlja kasno poslije podne

¹³ Molitva koja se obavlja malo poslije zalaska Sunca

¹⁴ Muslim /4-2217

neke opasnosti koje će im zaprijetiti u budućnosti, da im ukaže na izlaze iz različitih situacija kada se bude činilo da izlaza nema...

Riječi te hutbe, tema su ove knjige. Ovo je sretna okolnost za sve one koji nisu imali prilike da ranije slušaju o ovim kazivanjima. Zato...pažljivo čitaj – i pamti !!!

Islamska vlast kroz historiju

Zbog sve veće opasnosti po živote prvih Muslimana na svijetu, koje su neprijatelji počeli ubijati u Meki, Muhamed a.s. je naredio svima preseljenje u Medinu. Bilo je to 622.g. Sam Muhamed a.s., iako mu je prijetila smrtna opasnost, ostaje još nekoliko dana u Meki da bi ispunio obaveze koje je preuzeo. Muhamed a.s. je imao rijedak nadimak koji je dobio zbog svojih karakternih osobina. Zvali su ga El-Emin. Pouzdani.

U ranu zoru iskrada se iz svoje kuće i ispred nosa neprijatelja, zajedno sa drugom Ebu Bekrom, odlazi put Medine¹⁵. U Medini će biti formirana prva islamska grad-država u historiji Muslimana. Najveći reformator, državnik i vojskovođa svih vremena, osnovat će tu državu. Tom čovjeku, samo rijetki su tada vjerovali da je Božiji poslanik. Svi stanovnici Medine su ga zdušno prihvatili i primjenili sve reforme koje je nosio sobom. A bile su to zapravo upute od samoga Boga. U Medini je šerijat ugledao svjetlo dana. Govoreći o vlasti, Muhamed a.s. obavještava svoje bližnje i daljnje sljedbenike:

“Bit će vrijeme poslanstva koliko Allah bude želio, pa će nestati kada to Allah bude htio. Zatim će nastupiti vladavina pravovjernih halifa i trajat će koliko Allah bude htio. Zatim će nastupiti vladavina nasljednog kraljevstva koje će trajati koliko Allah bude htio, a nestat će kada to Allah bude htio. Zatim će doći vladavina tiranije i trajat će koliko Allah bude

---

¹⁵ Predaja kaže da je Allah dž.š stavio veo na oči njihovih neprijatelja tako da je on prošao neopaženo

htio, a nestat će kada Allah bude htio, pa će nastupiti vrijeme pravedne vladavine koja će slijediti put poslanstva."¹⁶

Nevjerovatno.... ali istinito! Bacimo kratak pogled u historiju kako bi smo provjerili istinitost poslanikovih riječi.

Vladavina na temeljima poslanstva

Ova činjenica nije nimalo sporna. Muhamed a.s. je historijska ličnost o kojoj postoje pisani tragovi na svim kontinentima svijeta. Čak i Biblija nagovještava dolazak još jednog, posljednjeg Božijeg poslanika. Isa a.s. (Isus Krist) govoreći svojim apostolima ne negira nijednom riječju dolazak poslanika poslije njega. Samo upozorava na pojavu lažnih mesija i daje određene upute kako da ih ljudi raskrinkaju. O tome Matej u svome Evanđelju, prenoseći riječi Isusove, kaže:

" Čuvajte se lažnih proroka što vam dolaze u ovčjem runu, a unutra su grabežljivi vuci! Prepoznat ćete ih po njihovim rodovima. Zar se s trnja bere grožđe ili s drače smokve?

Tako svako dobro stablo rađa dobrim rodom, a zlo stablo rađa zlim rodom. Ne može dobro stablo roditi zlim rodom, a zlo stablo dobrim rodom. Svako stablo, ako ne rađa dobrim rodom, siječe se i baca u oganj. Dakle: prepoznat ćete ih po njihovim rodovima."

Ljudi koji se bave istraživanjima rodoslovlja, sasvim su pouzdano utvrdili da je Muhamed a.s. izravni potomak Ismaila, Ibrahima, Nuha te napokon Adema a.s.¹⁷ Sve Božiji poslanici.

I Isa a.s. potiče preko svoje majke Merjeme, Sulejmana, Davuda, Jakuba, Ishaka pa do Ibrahima a.s.¹⁸ Ibrahim a.s. im je zajednički predak. Muhamed a.s. je živio 63 godine. Zadnjih 23

---

¹⁶ Hadis bilježi El-Bezar u Musnedu 2796/7-223

¹⁷ Prema Biblijskom poimanju to su: Ismael, Abraham, Noa, Adam

¹⁸ To su Isus, Marija, Solomon, David, Jakov, Isak, Abraham

godine svoga života provodio je misiju poslanstva, od čega je 13 godina proveo u Meki pozivajući ljude u Islam. Posljednjih 10 godina živio je i radio u Medini, gradu kojim je upravljao na temeljima poslanstva, tj. objave koja mu je dolazila od Uzvišenog Boga. Iza Muhameda a.s. nije ostao nijedan živi muški potomak.

Iza Isusa... isto !

Niz Božijih poslanika zapečaćen je sa Muhamedom a.s.

Period vladavine pravednih halifa

Nakon smrti posljednjeg Božijeg poslanika, vladari u tadašnjoj islamskoj državi birali su se demokratskim putem. Prvi u kratkom nizu pravednih halifa bio je **Ebu Bekr**, najodaniji i jedan od najboljih drugova Božijeg poslanika. Prvi je od ljudi primio islam (prije njega jedina je to učinila Hatidža, žena Muhamedova). Bio je veoma ugledan i cijenjen kod Muslimana. Sav svoj imetak utrošio je na borbu za izgradnju islamske države i odbranu islama i Muslimana od neprijatelja. Učestvovao je u svim bitkama koje je vodio Muhamed a.s. Zbog svih tih osobina izabran je za prvog halifu, zamjenika Božijeg poslanika.¹⁹ Njegova vladavina trajala je vrlo kratko. Svega dvije godine. Umro je 634.g.

Ebu Bekra naslijedio je **halifa Omer**. To je bila oporuka Ebu Bekrova koju su Muslimani ispoštovali. Ebu Bekr je dobro poznao Omera i smatrao je da bi on bio najbolje rješenje za mladu islamsku državu. Za vrijeme svoje vladavine uredio je državnu administraciju i finansije. Uveo je šerijatske sudove, koji su već tada bili potpuno neovisni i samostalni u odlučivanju. Hiljadu godina nakon toga, svijet će biti suočen sa strašnim sudom inkvizicije i podčinjenim sudstvom u mračnom periodu srednjeg stoljeća. Na vlasti se održao 10 godina, kada je podlegao ranama zadobivenim u atentatu.

---

¹⁹ Podrazumijeva se zamjenik u smislu državnčkih poslova

U zadnjim satima života, zamoljen je da odredi sebi nasljednika, što on nije učinio, nego je odredio šestoricu uglednih ashaba²⁰, da oni između sebe izaberu halifu u roku od tri dana nakon njegove smrti. Izbor je pao na Osmana.

Za 12 godina **Osmanove** vladavine česta su previranja među različitim frakcijama koje se javljaju u to doba. Osman je bio prilično blage naravi, što je dodatno hrabrilo njegove pristalice na pobunu. Čak i njegovi rođaci su koristili njegovu dobrotu i zloupotrebljavali je kako bi sebi priskrbili određene koristi. Nezadovoljstvo njegovih protivnika kulminiralo je provalom u njegov stan i njegovim ubistvom dok je učio Kur'an.

Poslije smrti halife Osmana, stanovnici Medine su hilafet ponudili Aliji.

Alija je amidžić Božijeg poslanika i ujedno njegov zet. (Alija je bio oženjen poslanikovom kćerkom Fatimom). Bio je jedan od najboljih poznavalaca šerijatskog prava i među najboljim poznavaočima Muhamedovog a.s. životopisa.

Alija je imao buran petogodišnji period vladavine. Tadašnji namjesnik Sirije koja je bila u sastavu islamske države, Muavija, otvoreno negoduje protiv izbora Alije za halifu i ne priznaje njegovu vlast. Alija odlučuje da primjeni silu i Muaviju dovede u pokornost. Došlo je do oružanog sukoba, najprije kod Basre, a zatim na Sifinu. U tim bitkama izginulo je dosta Muslimana među kojima je bio i veliki broj ashaba. Uvidjevši skori poraz, Muavijine pristalice nabiše Kur'ane na vrhove svojih koplji (stavljajući time do znanja da ne žele više da se bore), te zatražiše da u sporu presudi Kur'an. Alija, pravedni vladar i srčani vjernik, vidjevši da ginu Muslimani i na jednoj i na drugoj strani, odlučio je da prekine sukob i prihvati da se spor riješi mirnim putem, a sve u interesu dobrobiti države i njenih stanovnika. Odlučeno je da obojica odstupe od prijestolja te da

---

²⁰ Ashabi su drugovi Božijeg poslanika

imenuju delegate koji će pravno i formalno sprovesti tu namjeru i ujedno, zajednički izabrati novog halifu. Kada je Alijin delegat ustao i izjavio da se i Alija i Muavija razrješavaju hilafetske titule, ustaje Muavijin delegat i izjavljuje da i on razrješava hilafetske titule Aliju... ali da istovremeno imenuje Muaviju za halifu. Naravno, takav postupak još je više zaoštrio strane u sukobu i još više ih udaljio od pronalaženja rješenja. Nakon toga, javlja se i treća strana – Haridžije, koje nisu bile zadovoljne ni Alijom ni Muavijom, te odluče da ubiju obojicu. Čovjek koji je bio zadužen za ubistvo Muavije, nije uspio u svojim nakanama, dok je atentator na Aliju ostvario svoju podlu namjeru, zadavši mu smrtni udarac baš u momentu kada je Alija pošao u džamiju da klanja sabah-namaz.

Time je bila završena "**...vladavina pravovjernih halifa...**" o kojoj nas je obavijestio Muhamed a.s.

Muavija je prvi nagovještaj drastičnih promjena u islamskom svijetu koje će uslijediti, a naročito kada je u pitanju vlast i borba za nju.

Islamske dinastije

" ... zatim će nastupiti vladavina nasljednog kraljevstva koje će trajati koliko Allah bude htio, a nestaće kada to Allah bude htio... " Upravo se to obistinilo sa smrću Alije. Muaviji su se konačno ostvarile želje. Postao je halifa. Od tada pa sve do konačnog ukidanja hilafeta, halifa nije biran nego je vlast prelazila sa oca na sina ili nekog drugog bližeg srodnika, što je karakteristično za kraljevine. U tom vremenu bilo je slučajeva uzurpiranja vlasti, a vlast se često preuzimala i oružanim putem. To je potrajalo punih 1263 godine, tačnije, sve do 1924.g. kada Kemal Ataturk ukida hilafet sa sjedištem u današnjem Istanbulu.

Emevije su prva dinastija koja je zaposjela vlast. Iz islamske dinastije Emevija (Muavija je njihov prvi halifa) bilo je ukupno 14 halifa. Emevije su se održale na vlasti 89 godina.

Abasije su preuzeli vlast od Emevija oružanom borbom 750.g. Emevijska prijestolnica je iz Damaska u Siriji prenesena na tlo Iraka. Najprije je to bila Hašimija, a potom **Bagdad**.

Od 750.g. pa sve do 1055.g. hilafetom su upravljale Abasije. Od 1055.g. do 1194.g. vlast su imali Turci Seldžuci koji su se isticali kao dobre vojskovođe za vrijeme dinastije Abasija. Nakon toga slabi moć halifa, te se potpuno gubi provalom Mongola i padom Bagdada 1258.g. kada je pogubljen aktualni halifa El-Mustasim. Do 1261.g. Muslimani nisu imali halifu. Godina 1260. je presudna za nastavak islamske historije. Te će godine Mongoli napasti Kairo sa namjerom da ga osvoje i poruše, ali će doživjeti težak poraz kod mjesta Ajn Džaluta od kojeg se više neće moći oporaviti.

1261.g. egipatski vladar Bejbers, ustoličit će abasijskog nasljednika El-Mustansira na prijestol, iza kojeg će slijediti još 16 halifa iz dinastije Abasija.

Tako će potrajati sve do 1517.g kada osmanski sultan Selim osvaja Egipat. Od te godine na vlasti se smjenjuju osmanski sultani, sve do 1924.g kada Kemal Ataturk, uz pomoć stranih obavještajnih službi sa zapada ukida hilafet, koji se raspada na mnoštvo malih, uglavnom nacionalnih, država.

S tim se završava "**... vladavina nasljednog kraljevstva**".

Vladavina tiranije

Nakon kraljeva na red dolaze tirani. Kada se tačno dogodio (ili će se još uvijek događati) preokret, ne može se sa sigurnošću tvrditi jer se nakon raspada hilafeta, stvorilo mnogo država u islamskom svijetu. Na čelu mnogih od njih i danas se nalaze

kraljevi. Kraljevi istovremeno mogu biti i tirani. Tokom XX stoljeća česte su revolucije i vojni udari. U arapskoj državi Libiji, pukovnik libijske vojske Moamer El-Gadafi prevratom preuzima vlast. Na sličan način učinili su to i Sadam Husein u Iraku i Pervez Musharaf u Pakistanu. Kod Sadama Huseina nikada neće biti utvrđena cifra pobijenih i masakriranih u gušenju pobuna u Iraku. Čak neće prezati ni od upotrebe bojnih otrova. U ratu protiv Irana poginut će oko 8 miliona ljudi s obje strane a invazijom na Kuvajt totalno će ocrniti obraz Muslimana i otvoreno prijetiti Saudijskoj Arabiji. U Afganistanu građanski ratovi i borba za vlast gotovo da i ne prestaju. Ajatolah Homeini zbacit će sa trona iranskog šaha Rezu Pahlavija, a turska armija drži pod stalnom prismotrom svaku progresivnu ideju koja se javlja u turskim intelektualnim krugovima ne ostavljajući joj nimalo demokratskog prostora za razvijanje. Alžirska vojska izvršit će strahovite pokolje u selima za koja je utvrđeno da su na "demokratskim" parlamentarnim izborima glasali za islamsku partiju. Sirijski predsjednik borbenim avionima bombardovat će svoj grad i svoj narod u njemu, sa katastrofalnim posljedicama. Egipatski zatvori puni su islamskih učenjaka koji su se usudili kritikovati postojeću vlast.

Pored "domaćih" tirana, značajno mjesto zauzimaju strani osvajači. Gotovo sve muslimanske države dugi niz godina bile su izložene represalijama kolonijalista, koji su na najsvirepiji način vladali i izrabljivali prirodna bogatstva i radnu snagu. Koliko je crnih mladića iz Afrike odvedeno u roblje, samo Allah dž.š. zna.

Poseban vid tiranije doživljavaju Muslimani Čečenije, Dagestana, Kašmira, Filipina, Indonezije, Bosne, a Palestina je rak rana, koja će još dugo vremena razarati islamsko tkivo.

Istinu si rekao, o Allahov poslaniče.

POLOŽAJ MUSLIMANA KROZ HISTORIJU

Arapi prije pojave Božijeg poslanika

Bili su to ljudi sa najgorim običajima toga vremena u cijelom svijetu. Arapska su plemena živjela nomadskim životom, daleko od svake kulture i civilizacije. Pismenost je bila prava rijetkost. Vladao je "zakon džungle". Jači su tlačili slabije, plemenski ratovi i otimačina imovine bili su svakodnevnica. Krv je tekla potocima. Pravo čovjeka uopće nije niti postojalo, a pravo žene niko nije ni pomislio da spomene. Rođenje ženskog djeteta u porodici doživljavano je kao tragedija, jer se smatralo da žensko dijete sobom nosi siromaštvo. Naime, žene nisu bile kadre da rade teške fizičke poslove u poljoprivredi i stočarstvu, a u čestim ratovima, plemena koja oskudijevaju sa muškim ratnicima, bila su osuđena na propast. Udaja ženskog člana zahtijevala je i određenu količinu imetka koji se morao poslati sa nevjestom kao miraz. Pogana ljudska svijest smislila je prihvatljivo rješenje. Kada se rodi djevojčica treba je - zakopati!!! I to živu !! Trebala je to biti olakšavajuća okolnost. "Nisam je ubio JA, nego je sama izdahnula". Ovo je najeklatantniji primjer do kakvog nivoa se može spustiti ljudska svijest i stanje morala, kada ljudi uopće nemaju osjećaj da su za nešto krivi. To se smatralo sasvim normalnom pojavom. "Pa to rade svi, zar ima nešto loše u tome" !??

Šta će biti sa takvim pokvarenjacima kada se susretnu sa riječima Allahovim:

"... i kada živa sahranjena djevojčica bude upitana zbog kakve je krivice umorena."²¹

Ovako se dešava sa ljudima u svim vremenima i na svim prostorima koji ostanu bez **upute** . Nama se danas sve to čini ogavno i zločinački, jer smo pod stalnim pritiskom "ljudskih prava i sloboda", "dostojanstva čovjeka", "moralnog digniteta",

---

²¹ Kur'an (LXXXI: 8-9)

"humanizma", "altruizma" ... itd. Pitanje je da li bismo bili, i koliki, čovjekoljupci da se prepustimo sami sebi i da ne slušamo nikoga. I da takvo stanje potraje koju stotinu godina.

Primjer za stanje ljudske psihe i običaja danas

Nekada se na homoseksualizam gledalo sa mučninom, a danas se na pragu XXI stoljeća "moderni" svijet polagano navikava na to zlo. Čak ga toleriše i legalizuje uokvirujući ga u zakonska akta. Neki su dozvolili da homo-brakovi usvajaju i odgajaju djecu. Kakva je krivica djeteta da mora trpiti homoseksualce kao svoje staratelje. Pita li se iko da li to ostavlja ikakve traume na psihi djeteta? Nije li to prevelika cijena koja se plaća samo zato da bi bila zadovoljena sujeta jednog homoseksualca "da postane sretna majka".

Posebnu gorčinu u svemu tome izaziva pomisao da se radi o djeci siročadima, bez pravih, istinskih, bioloških roditelja, koji bi ih zaštitili i sačuvali od toga.

Preporod

Od pojave Božijeg poslanika u srcu arapske pustinje među najgorim ljudima toga vremena, pa u narednih hiljadu godina, Muslimani se sve više kulturno, naučno i emocionalno uzdižu na društvenoj ljestvici i zauzimaju tron svijeta. Nemjerljiv je doprinos muslimanskih naučnika u medicini, astronomiji, matematici, fizici, filozofiji i drugim prirodnim i društvenim naukama toga vremena. Tokom čitave ljudske civilizacije u "trendu" su osvajanja. I na tom polju Muslimani bilježe značajne uspjehe. Tako npr. Arapi osvajaju Španiju i suvereno njom vladaju preko 500 godina, a Turci Osmanlije opsjedaju Beč.

Bagdad je u svoje vrijeme bio jedan od najvećih svjetskih kulturnih i privrednih centara. Na početku IX stoljeća islamska

prijestolnica broji 2 miliona stanovnika. Nakon osvajanja Carigrada, prijestol se seli u grad na Bosforu, te još više ostvaruje utjecaj na Evropu, kako kulturni tako i duhovni.

Muslimani su na vrhu svijeta!

Krah muslimanske imperije

Kako to obično biva, na vrhuncu svoje moći, kraljevi, carevi, predsjednici i svi njihovi podanici odaju se javašluku, bludu, nemoralu, alkoholu i tome slično. Umjesto da se bore za opstanak i jačanje vlastite države, odaju se raznim tjelesnim užicima i nemilice troše blaga koja su njihovi prethodnici skupljali. Svakako da to biva obilato "pomagano" od strane njihovih neprijatelja koji *"dolaze u ovčjem runu, a unutra su grabežljivi vuci!"*

Naročitu ulogu u rušenju muslimanskog hilafeta imale su, kako smo to već ranije napomenuli, tajne službe nekoliko zapadnih zemalja. Stare provjerene kolonijalne sile, bacile su oko na prirodna bogatstva kod Muslimana, a naročito su im bila interesantna bogata naftonosna polja. Izmorena i iscrpljena tokom I svjetskog rata, islamska država je bila spremna za završni udarac. Desilo se to 1924.g. kada je i zvanično ukinut hilafet. Od tada pa se sve do danas sve muslimanske države u svijetu klize silaznom putanjom. Neokolonijalizam jači je nego ikada, crpljenja nafte su najintenzivnija (i do nekoliko miliona barela dnevno), politički utjecaj Muslimana u svjetskoj politici ravan je nuli. U vojnom i tehničkom pogledu Muslimani su daleko iza drugih. Ni u jednoj grani nauke, kulture ili sporta nisu u prednosti, a nakon događanja od 11. septembra (zbog čega generalno ispaštaju svi Muslimani) izvrgnuti su različitim porugama i poniženjima. Drugi im kroje politiku, upravljaju državama i finansijama, a čak su se drznuli da zahtijevaju reforme školskog obrazovnog programa iz kojeg traže da se izbací vjeronauka i sve što ima veze za islamom.

MUHAMEDOVA a.s. VIDENJA DANAŠNJICE

Nevjerovatno je sa koliko preciznosti i slikovitosti je Muhamed a.s. opisao stanje današnjih Muslimana. A bilo je to prije 1400 godina. U tom kontekstu, on obavještava prisutne:

“Slijedićete običaje onih koji su bili prije vas, pedalj po pedalj, stopu po stopu, sve dotle da kada bi oni ušli u gušterovu rupu i vi biste za njima !!”²²

Da bi stvar bila potpuno jasna, neko od prisutnih je upitao: "O Božiji poslanice, jesu li to Židovi i Kršćani ?"

" Pa ko bi drugi bio " – odgovori Muhamed a.s.

Iz navedenih riječi može se zaključiti da će kulturološka preobrazba biti veoma postepena, ali i da je sasvim izvjesna. Nije li na scenu već nastupilo nametanje kulturne dominacije? Naročito je jak utjecaj zapada kod islamske omladine u arapskom svijetu. To dolazi odatle što se djeca najutjecajnijih arapskih porodica, koje su i najbogatije, uglavnom školuju na univerzitetima SAD-a i V. Britanije. Nažalost, osim znanja koje bi trebalo da koristi i njima i njihovim državama, sa sobom donose i određene običaje koji su apsolutno neprihvatljivi u Islamu. Pijenje alkohola, slušanje muzike, slobodnije ponašanje, a ni konzumiranje opojnih droga nije im strano. Sve više i više, u muslimanskim zemljama, u trendu je oskudna moda koja polahko ali sigurno, otkriva žensko tijelo. Nekada ta granica prelazi mjeru da se i sami zapadnjaci čude. Sve to biva pojačano negativnim utjecajem televizije, štampe, Interneta kao i drugih sredstava. Iako se nacionalne TV stanice libe od nemoralna, strani satelitski TV program nema zapreka.

Misle li Muslimani da će, ako budu oponašali zapadnjake, time zadobiti njihove simpatije? Da će time steći prijatelje u svijetu? I na ova pitanja odgovor nam je dao Božiji poslanik...

---

²² Hadis bilježe Buharija i Muslim

Prijateljska ruka zapada

Toga dana Muhamed a.s. bio je posebno nadahnut u svome govoru. Predaja nije zabilježila da li je taj dan išta jeo. Pauze su pravljene samo kada je bilo vrijeme molitve:

"Ubrzo će se na vas okomiti narodi kao što se gladne zvijeri okupljaju oko plijena."²³

Bilo je ovo upozorenje iskazano za sva vremena, jer Božiji poslanik nije naglasio KADA će se ovo desiti. I dokle god su odzvanjale riječi Muhamedove a.s. u ušima Muslimana, bili su na oprezu. Kada su došle generacije koje se sve više okreću ka nekim drugim ideologijama i kulturama...prijeteće predskazanje počinje da se ostvaruje. Čudili su se ljudi zbog čega će drugi narodi krenuti protiv njih pa su priupitali:

"Je li, Allahov poslaniče, zato će nas tada biti malo ?"

"NE! Naprotiv! Vas će tada biti PUNO ... ali ćete biti poput pjene koju nosi voda. Allah će iskorijeniti strah iz srca vaših neprijatelja, ... a u vaša srca će ubaciti VEHN "!!?!"

Nastao je tajac .

Okupljene mase počele su se zgledati, tražeći odgovor jedni od drugih. ČIME će to Uzvišeni Allah dž.š. opteretiti njihova srca? Kakva je to strašna kazna koja će ih sputavati u odbrani svoga imetka i svoje časti? Nije li to nepoznata bolest od koje neće biti lijeka ? I zašto ih se neprijatelji neće ni najmanje bojati?

Napokon je neko prekinuo teško iščekivanje:

"A šta je to VEHN, Božiji poslaniče" ???

---

²³ Hadis bilježe Ahmed i Ebu Davud

VEHN – bolest na koju niko ne obraća pažnju

Pošto je očekivao postavljeno pitanje, Muhamed a.s kratko zastade, pogledom pređe preko znatiželjnih ljudi, i reče :

"Ljubav prema dunjaluku,²⁴ – a mržnja prema smrti"

Riječ VEHN se ne nalazi u rječniku. Ako biste za istu upitali nekog od ljekara, sa nevjericom bi zavrtio glavom. Za tu bolest moderna medicina još nije saznala. Samo jedna riječ, a tako puno govori. U kontekstu riječi Muhameda a.s. jasno se nazire da je mislio na **pretjeranu** ljubav prema materijalnim dobrima. Normalno je da čovjek teži ka lakšem i lagodnijem životu. Islam naređuje nauku i naučna istraživanja u svim pravcima. Ni duhovna nadgradnja ne može biti postojana bez stabilne materijalne podloge. Niko ne smije negirati potrebu za materijalnom opskrbom. I sami islamski učenjaci o tome vele da trebamo raditi za ovaj svijet kao da ćemo na njemu vječno ostati, a pripremati se za onaj svijet kao da ćemo sutra umrijeti.

Ova uputa je sasvim jasna. Čovjek treba da život provodi u radu i ibadetu.²⁵ Ali... gajiti LJUBAV prema nečemu, to zahtijeva ulaganje naših osjećanja, emocija, strasti, itd. Da bismo nešto (ili nekog) zavoljeli to treba, prvo, da kod nas izazove određeni respekt, poštovanje ili čak divljenje. Ako se nečemu divimo, onda to najvjerojatnije i želimo. Ako je predmet našeg divljenja u tuđem posjedu, onda to izaziva zavidnost. Pojačana zavidnost dovodi nas u fazu da počinjemo mrziti svijet oko sebe, a istovremeno ulažemo dodatne napore da istu stvar i mi steknemo. Ako smo u naravi još i pohlepni (a svakako da jesmo) onda je naša dijagnoza – VEHN.

---

²⁴ Dunjaluk- materijalni svijet, svijet na kojem živimo

²⁵ Ibadet- biti pokoran Bogu i izvršavati njegove naredbe. Raditi u ime Boga.

Trošenje imetka

Danas gotovo da i ne postoje ljudi koji bi slijedili primjer Ebu Bekra koji pred bitku na Tebuku 631.g. donosi sav svoj imetak da se opremi muslimanska vojska. Upitan odakle mu sav taj novac, kaže da je prodao SVE što je imao kako bi pomogao pravednu borbu koju vode njegova braća na čelu sa poslanikom. A bio je jedan od bogatijih ljudi tog vremena.

Danas nažalost nije tako. Muslimanski kapital ima neprocjenjivu vrijednost. Najbogatije zalihe svjetske nafte nalaze se u arapskim zemljama. Procjenjuje se da samo Saudijska Arabija leži na jednoj četvrtini svjetskih zaliha. Količine plemenitih metala kao što je zlato, nikada nisu ni utvrđene. Vrijednost kapitala u SAD koji dolazi iz arapskih zemalja procjenjuje se na oko 700 milijardi \$!!! Ogroman kapital koji potiče od tzv. petrodolara "leži" u inostranim bankama, sa kojim šeići ne znaju šta da rade. Da zlo bude veće, sa njihovim novcem obrću drugi, a obračunate kamate poklanjaju banci, jer je po islamskom vjerezakonu kamata strogo zabranjena.

Samo "pametnom" upotrebom novca, Muslimani bi mogli da riješe sva pitanja koja ih tište. Bez da ikome fali i dlaka na glavi. O borbi na Božijem putu, nema ni govora. Mržnja prema smrti je na vrhuncu. Ljubav prema dunjaluku je još iznad ...

XXI stoljeće će sve to promijeniti.

ARMAGEDON **(uvertira u islamski trijumf)**

O Armagedonu govorili su svi; Židovi, Kršćani i Muslimani. I svi su vidjeli sebe kao pobjednika. Logika isključuje u potpunosti mogućnost da postoje tri dijametralno suprotne strane, a da istovremeno svi budu u pravu.

Zaključak: Dvije su u zabludi , samo je jedna ISTINA.
Pa... krenimo redom !

Židovska verzija

Židovi i danas slijepo vjeruju da su bili (što je tačno) i da su još uvijek (što nije tačno) odabrani narod, Bogu najmiliji. U svojoj posljednjoj Knjizi Bog zaista potvrđuje da ih je najviše volio, imao namjeru učiniti ih vođama i prvacima u svijetu, ali da su taj status nepovratno izgubili nakon djela koja su počinili Isusu. Mada su i prijašnje poslanike koje im je Bog slao, progonili i u laž ugonili, nakon nedjela spram Isusa, Bog ih definitivno izbacuje iz okrilja svoje milosti. Zašto to o sebi ne pročitaju u Kur'anu!!?

Oni govore o velikom Danu i velikoj bitki među nacijama koja će se zvati Armagedon. To je bitka u kojoj će se sve zemaljske vojske sakupiti na Jerusalem. Izrael će u tim nevoljama biti pozvan da prihvati svog odbačenog Mesiju i nacija će biti rođena u jedan dan; njih 144.000 će prihvatiti u to veliko nevjeme Mesiju (Otkrivenje 11). Rat koji će izbiti oko Jerusalemima će biti strahovit tako da će se i sam Bog pojaviti na Maslinskoj Gori i ratovati protiv svih zemaljskih vojski i kraljevstva (Zaharija 14). Sotona²⁶ će tada biti, prema njihovom

---

²⁶ Sotona (Iblis, Lucifer, Šejtan) - vrhovni poglavar đavola

mišljenju, na čelu "nevjerničkih" snaga, a Bog će doći da ratuje protiv svih vojski koje će doći na Jerusalem.

S jedne strane, prema viđenju Židova, imat ćemo inkarniranog antihrista u nekome od prvaka među vjerskim vođama kod drugih naroda, koji će ujediniti sve nevjernike i vodit će rat protiv Božijeg Naroda u Izraelu, a sa druge strane imamo Boga koji će ratovati preko dva proroka za Izrael zajedno sa izabranih 144.000 hiljade vjernika iz Otkrivenja 11 glave. Nadalje zaključuju, da nije ni čudo što đavo ponovo obnavlja mržnju prema Jevrejima i Izraelu;”... *to se osjeća u vazduhu iz dana u dan, jedna nenormalna i bolesna mržnja prema tom narodu koji je darovao tako veliku stvar cijelom svijetu kao što je Biblija i Spasenje.*”

Stari zavjet kaže da će u taj dan svaki od njih biti kao David, a oni koji čitaju Bibliju znaju kako je to bio veliki heroj. Zbog ogromne sile koju će se sjatiti na Jerusalem, sam Bog će se pojaviti i pobiti sve zemaljske vojske na kraju te bitke. U tom velikom haosu, sva priroda će se uzdrmati i velike prirodne kataklizme će se desiti na licu zemlje i svi ti užasni ratovi. Mesija će u vrijeme tog velikog haosa sjesti na prijestol u Jerusalemu i odande će vladati na zemlji 1000 godina kao Sin Davidov prema Svetom Pismu. Sotona će za to vrijeme biti vezan, a na zemlji će vladati mir i prosperitet.

Kratka verzija kršćana

Kršćani vjeruju da će se dogoditi bitka Armagedon u dolini Magdo u Palestini i prema njihovim navodima, tada će Bog svoje kršćanske sljedbenike podići na nebo, istrijebit će nevjernike (tj. one koji nisu kršćani) i uništiti će zemlju.

U to vjeruju i gotovo svi američki predsjednici, kao što je rekao Regan: *“Ko misli da je američko društvo sekularno, griješi mnogo. Naprotiv, ono je religijsko i nema razdvajanja između religije i politike u njemu.”* A drugom prilikom izjavljuje, obrativši se Džeri Falwelu, najpoznatijoj vjerskoj ličnosti u Americi: *“Džeri, osjećam da idemo prebrzo ka bici Armagedon, do Božijeg obećanja, a Izrael je jedina država na koju se može oslanjati kao mjesto i lokacija odvijanja Božijeg obećanja i bitke.”*

Za bitku Armagedon neminovno se veže povratak Isusa Hrista na zemlju. Također, za bitku Armagedon se veže i precizno naznačena teritorija: Izrael – Palestina. Za povratak Židovskog kralja Solomona, preduslov bez kojeg se ne može, je izgradnja Solomonovog hrama – i to na temeljima današnje muslimanske svetinje, džamije Al-Aksa. U tim vjerovanjima, najvažnija stavka je da Izrael bude tu gdje jeste i da ne bude Muslimana koji se svemu tome protive.

Tako ogromno i svestrano podupiranje Izraela od strane Amerike i još nekih zapadno-evropskih zemalja nije samo političko, nego je ono i ideološko i religijsko stajalište u koje vjeruje većina naroda Amerike.

No, posljednjih se godina primjećuje jaka tendencija u redovima rimokatoličke crkve, pa i ostalih crkava (protestantskih i nekih drugih) da se crkva opet zbliži, i na kraju ujedini sa državom. Taj trend postoji po cijelom svijetu, a osobito je izražen u Sjedinjenim Američkim Državama, a onda i u Evropi.

Sudeći po predajama Muhameda a.s. tako će se nešto i desiti. Muslimani će u Armagedonu igrati ulogu saveznika – s ujedinjenim kršćanima.

MUHAMED a.s. O ARMAGEDONU

Nema nikakve sumnje da će doći do najveće svjetske bitke ikad viđene. Sudeći po predajama, početak Armagedona prouzrokovat će Židovi. U samoj bitki izginut će 2/3 od ukupnog broja Jevreja. Da će biti bitka, a ne rat, lahko je zaključiti ako razmislimo sa kakvim strahovitim naoružanjem raspolažu današnje super sile svijeta. Prije svega se ovdje misli na atomsko naoružanje. U atomskom ratu ne postoji ni strategija ni taktika.

Ciljevi su obilježeni, nišanske sprave podešene. Nikakve konvencije o ratovanju ne mogu se suprotstaviti. Nema pravila, nema zakona, osim zakona divljeg zapada – zakon bržega. U samo nekoliko sekundi bit će ispaljen sav nuklearni potencijal svijeta. Ko ne povuče obarač odmah, kasnije mu sigurno više neće trebati. Ciljevi će prvenstveno biti sateliti sa navigacijskim sistemima, nuklearne rampe za lansiranje raketa i komandna mjesta. A uništeno će biti sve što se nalazi stotinama kilometara uokolo. Svijet će u jednoj jedinjoj minuti biti vraćen hiljadama godina unazad.

Ko će na koga pucati? Ko će prvi "pritisnuti dugme"? Ko će s kim biti? Zapadni svijet možda danas i ne sanja protiv koga će ratovati, a ko će im biti saveznik.

Jedan čovjek u pustinji prije četrnaest stoljeća uopće nije pomišljao na san. Toga dana bio je budniji nego ikada. Govorljiviji nego ikada. Riječi su se duboko usijecale u srca, a stotine očiju netremice su gledale. Cijelu džamiju ispunio je glas:

"Sklopićete savez (primirje) sa Rimljanima²⁷ i borićete se, vi i oni, PROTIV NJIHOVOG NEPRIJATELJA. I pobjedićete , i osvojićete veliki plijen. Doći ćete do jedne velike plodne doline, i onda će jedan od Rimljana podići krst i reći će: "Pobijedio je krst". Zatim će jedan od Muslimana ubiti ovog vojnika i kazati: "Mi se nismo za to borili !!!"²⁸

---

²⁷ Pod Rimljanima se podrazumijeva cijeli zapadno-kršćanski blok

²⁸ Hadis bilježe Ahmed, Ebu Davud, Ibn Madže i dr.

Kakve li ironije. Obična, nesmotrena izjava kršćanskog vojnika i žestoka reakcija muslimanskog borca, posvađat će dojučerašnje saveznike i svijet usmjeriti u nove sukobe neslućenih razmjera. Sada je sasvim marginalno da li će se raditi o oholom kršćaninu koji u svojoj nadmenosti provokatorski nastupa prema Muslimanima u svojim redovima, ili se radi o mladom bezazlenom vojniku, ushićenim ostvarenom pobjedom, koji bez ikakve loše namjere uzvikuje "...pobijedio je krst", što opet neki muslimanski fanatik, nije mogao mirno da podnese. Činjenica je da je partnerstvo puklo za sva vremena.

Nakon ovih Muhamedovih a.s. riječi, ostalo je nejasno ko su to "... **njihovi neprijatelji** " protiv kojeg će se boriti Muslimani i Rimljani zajedno. Bilo je samo očito da to nisu neprijatelji Muslimana, jer je Božiji poslanik decidno naglasio protiv "**njihovog neprijatelja**".

Danas je stvar mnogo jasnija.

Armagedon će se najvjerojatnije desiti na relaciji SAD - Kina, uz učešće mnoštva njihovih saveznika. Ono što se čini najizvjesnijim, to je da će se sukob dogoditi između SAD i pripadnika žutog naroda. Da li će sukob isprovocirati Sjeverna Koreja ili Kina, ostaje još da se vidi. Činjenice ukazuju na to da su Amerikanci počeli da "kruže" oko Kine pokušavajući da je uvuku u igru koju igraju. Žele joj nametnuti politički pluralizam stalno ističući da je jednopartijski sistem nazadan. Međutim, uvođenjem višestranačkog sistema, narod se neminovno dijeli po partijama, idejama, nacionalnostima, vjerama,... što vrlo lahko može da izazove sukobe pa čak i ratove. Za to imamo primjer SSSR-a i bivše Socijalističke Jugoslavije. To je prvi korak

Uvlačenjem Kine u WTO, svjetsku trgovinsku organizaciju, otvaraju se granice za prodor roba sa zapada, čime bi privreda najmnogoljudnije zemlje svijeta bila bačena na koljena obzirom

da se ne bi mogla nositi protiv inostrane konkurencije. Istina, SAD su otvorile svoje granice za ulazak roba iz Kine, što Kina itekako odgovara. S vremena na vrijeme štampa objavi "senzacionalne" vijesti o "naglom porastu bruto nacionalnog dohotka Kineza", o "ekspanziji kineskog izvoza", ili poput naslova "KINA PRIJETI DA POSTANE NAJVEĆI PRIVREDNI GIGANT U SVIJETU"...

Smiješno. Prodajom šangaj patika , svile ili igračka ne osvaja se primat u svijetu. Sve su to providni pokušaji da se kineska konzerva otvori, te da bankarski mešetari pokupuju nacionalne banke i tako ih šćepaju za srce. Za početak, potrebno je mnogo ugladenosti, laskanja i zavodjenja.

Mislite li da je Kina slučajno dobila organizaciju Olimpijskih igara 2008.g.?

Ili da je kineska djevojka prije nekoliko godina zaista bila najljepša na svijetu i ponijela laskavu titulu Mis World ?

U narednim godinama Kina će biti organizator svih tih manifestacija na svjetskom nivou. Doći će "strani" gosti, vrlo "bogati" zapadnjaci, "slobodoumni" ljudi, demokrate,... kineski građani će biti izloženi "napadima" strane kulture, zaslijepljeni "glamurom sa zapada".

Sve su to klinovi koji razbijaju posljednji bedem komunizma!
Crvi koji nagrízaju poslušnost kineskih građana prema državi.
Šta traži avion američke obavještajne službe na kineskom nebu?

Kina je oduvijek imala mudrih ljudi stoljećima u nazad.

Kina i danas sve ovo zna !

SAVEZ MUSLIMANA I "RIMLJANA"

Nakon osvajanja i vojničkog sloma Afganistana i Iraka od strane Amerike i njenih saveznika, te uspostavom svojevrsnog protektorata nad Kuvajtom, ratni planeri okreću se ka Iranu i Siriji. Da li će prvi na udaru biti Iran ili Sirija pitaju se mnogi. Muhamed a.s. nije spominjao ulazak Rimljana u Perziju (Iran) ali jeste jasno stavio do znanja da će kršćani biti u Siriji. Međutim, nije naglasio da li će to biti prije bitke zvane Armagedon ili poslije. O tome će biti riječi nešto kasnije. Da vidimo šta to koalicijske snage smjeraju dalje? Kao prvo, upućene su neke oštre zamjerke Jordanskom kralju i Saudijskoj vladi o navodnom pomaganju spomenutih zemalja međunarodnom terorizmu, što svakako može poslužiti kao odličan povod za objavu rata. Sigurno da sve to izaziva izvjesnu psihozu i strah kod ljudi nad čijim se zemljama nadvila ratna opasnost. Učinili bi sve da rat izbjegnu, jer se trenutno Americi i NATO-u ne može niko suprotstaviti. S druge strane, ni Amerika se ne usuđuje da vodi dugotrajne i iscrpljujuće ratove po bliskom istoku, jer što više zemalja uvlači pod okupaciju, to se sve više kod Muslimana osjeća potreba za udruživanjem. Također, snage koje su trenutno stacionirane u Iraku, trpe velike gubitke u ljudstvu i materijalnim sredstvima. Amerika se našla u vrlo neugodnoj pat poziciji. Niti mogu naprijed, a nazad - sramota. Amerikanci, kao veliki praktičari i diplomate, znaju kada treba stati na loptu. A i ostatak Azije dobija na vremenu. Ono što se može uskoro očekivati je ponuda primirja islamskim zemljama od strane SAD ili možda ulazak u NATO. Ako ne u NATO onda u program "Partnerstvo za mir" (ili će to pak biti pod nekim trećim imenom). Kada se to desi, obistinit će se poslanikove riječi o sklapanju saveza sa Rimljanima.

Armagedon može početi !!!

Mjesto obračuna

Nakon što utihnu atomske bombe, a interkontinentalni projektili prestanu parati nebo "... *sakupiće se vojske cijeloga svijeta ...na mjestu zvanom Armagedon*". Usljedit će završni pješadijski obračun. Vojni analitičari su utvrdili na osnovu Biblijskih izvora da se mjesta Ar (brdo) i Magedon (dolina) nalaze u Palestini. Prostor na kojem će se voditi bitka proteže se od Mageddona na sjeveru do Idoma na jugu, što iznosi oko 200 milja.

Prostor bitke u širinu će biti od Sredozemnog mora na zapadu do brežuljka Muhab na istoku, što iznosi oko stotinu milja.²⁹

Pobjeda je suđena muslimansko-kršćanskoj koaliciji.

Dan poslije

Nakon Armagedona, ništa više neće izgledati kao prije. I odnos snaga bitno će biti izmijenjen. Sve super sile svijeta bit će dovedene na nivo ostalih zemalja, koje čudom uspiju preživjeti. Tehnološka, industrijska i vojna zaostalost Muslimana, sada se pokazuje kao odlična prednost za atomski rat. Ko bi uzalud trošio dragocjene sekunde na gađanje islamskih zemalja, kad od njih ne prijete nikakva atomska opasnost. U nuklearnom ratu, Muslimani će biti totalno nezanimljivi. Treba čim prije uništiti neprijatelja koji je kadar uništiti tebe. Tako će se nuklearne sile obračunavati između sebe. Ima li za Muslimane veće sreće u još većoj nesreći koja će zadesiti svijet.

Ipak, mjesta za radost nema...jer slijede još teži dani.

---

²⁹ "Predskazivanje i politika", Džeris Halel

Pripreme za rat protiv Muslimana

Iako više nema atomskih sila niti opasnosti od nuklearnih kataklizmi, ipak je još uvijek snaga i moć na strani zapadne koalicije. Amerika i njene saveznice su kao pobjednici, u odnosu na stanje ostalih, još uvijek vodeće sile svijeta zbog posjedovanja velikih količina konvencionalnog naoružanja, tenkova, topova i dr., mada ni blizu kakve su bile prije izbijanja III svjetskog rata, davno nazvanim Armagedon.

Nakon razlaza sa Muslimanima, počinju kovati ratne planove za završni obračun kako bi konačno postali gospodari cijeloga svijeta.

Kao povod za ratove, često su se koristili atentati i politička ubistva. Ubistvo vojnika koji je nosio krst, bit će povodom objave rata protiv Muslimana.

O tome je svoje sljedbenike obavijestio onaj kome mnogi nisu vjerovali da informacije prima od Onoga koji sve zna:

"Rimljani će se nakon te bitke³⁰, za vrijeme koliko žena nosi svoj plod u utrobi, okupiti protiv Muslimana"³¹

Ni sanjati neće, da napadom na Muslimane, ispisuju posljednje stranice svoje historije.

---

³⁰ Nakon bitke Armagedona

³¹ Ovaj period može da iznosi od 7 do 9 mjeseci.

Hadis bilježi Ahmed

DOLAZAK OBEĆANOG VOĐE

Malo je slavnih vojskovođa koji su za vrijeme svoga života uspjeli osvojiti teritorije i načiniti respektabilna carstva. O takvima je historija pomno zapisala sva njihova djela. Za njih je čuo gotovo svako. Čitajući biografije, može se jasno uočiti da su svi imali istu želju. Isti san koji nikad nisu dosanjali. Koja je to zajednička nit koja povezuje sve slavne i neslavne osvajače što su krstarili uzduž i poprijeko ovom planetom?

Željeli su CIJELI SVIJET !

Iako su neki od njih imali izvanrednih poduhvata, nikada nisu bili ni blizu osvajanja svijeta. Tu je čast Tvorac sudbine, odredio onome koga je On odabrao. To je potomak Muhameda a.s. iz roda njegove kćerke Fatime.

On će sa svojom vojskom osvojiti čitav svijet. Porazit će sve do jednog neprijatelja koji mu stane na put i nijednu bitku neće izgubiti. Njegove namjere su sasvim jasne. Ne da bi vladao svijetom, nego da omogući Allahovim zakonima da zažive u svim državama, u svim domovima. Allah će preko njega dati pobjedu i vlast Muslimanima, a cijelu će Zemlju ispuniti pravdom i blagostanjem. **MEHDI** – zapamtite to ime.

PONOVNA USPOSTAVA HILAFETA NA TEMELJIMA POSLANSTVA

Govoreći o stanju Muslimana i općenito o stanju u cijelom svijetu pred pojavu ovog velikog islamskog reformatora, Muhamed a.s. pojašnjava njegovu ulogu:

" Neće nastupiti sudnji dan, dok čovjek od mene ne dođe na vlast, njegovo ime je kao i moje ime, ime njegovog oca je kao ime moga oca. On će ispuniti zemlju pravdom kao što je bila ispunjena nepravdom i nasiljem."³²

MUHAMED ibn ABDULLAH El- MEHDI je ime koje je ušlo u historiju na 1400 i još koju godinu prije nego se i rodio onaj koji će ga ponijeti. Danas se postavlja nekoliko pitanja: Da li je Mehdi već rođen? Gdje se nalazi ? Šta radi ...? Na neka od njih odgovor imamo.

Opis Mehdija

"Pred kraj moga ummeta pojaviće se Mehdi"³³

" Mehdi je od mene, čovjek svijetla čela, povijenog nosa. Ispuniće zemlju pravdom kao što je bila ispunjena nepravdom i nasiljem i vladat će sedam godina."³⁴

U jednoj drugoj predaji se navodi da ima visoko čelo i rijetku kosu. Sasvim je izvjesno da je pojava Mehdija vrlo, vrlo blizu. Pitamo se šta Mehdi radi, da li se priprema za revoluciju, okuplja li vojsku, da li se konsultuje sa određenim političkim i vojnim krugovima u zemlji u kojoj živi? Nije sigurno da je Mehdi državljanin Saudijske Arabije, a još manje da je stanovnik Meke.

---

³² Hadis bilježi Taberani

³³ Hadis prenosi Ebu Seid el-Hudri

³⁴ Hadis bilježe Ebu Davud i Hakim

Potomstvo Božijeg poslanika razasuto je po cijelom arapskom poluotoku. Masa ih je u Iranu, ima ih u Iraku... i ko zna kuda sve po svijetu. Da li je na pomolu nova politička partija koja će u svojoj platformi zacrtati borbu za panislamizam? Hoće li mase pohrliti u njihove redove ? Evo jednostavnog odgovora .

Kada jutro osvane

" Mehdi je od nas. Allah dž.š. će popraviti njegovo stanje preko noći."³⁵

Preko noći ??? Zar samo jedna jedina noć !?!

Da. U tome i jeste mudrost Mudrog. Uzalud sva ta borba protiv tobožnjeg terorizma, tobožnjih ogranaka El-Kaide u svijetu (sudeći prema naslovima u američkoj štampi, El-Kaida ima bolje organiziranu mrežu nego CIA). Uzalud progoni i hapšenja "sumnjivih" tipova s bradama. Ni sve marionetske vlade islamskoga svijeta, ni sve obavještajne službe od istoka do zapada ne mogu pronaći obećanog spasitelja.

Znate li priču o Božijem poslaniku Musau a.s. i njegovom trijumfalnom izvođenju Jevrejskog naroda iz ropstva faraonovog?³⁶

Vjerujem da ste je do sada barem jednom čuli u ovoj ili onoj verziji. A da li ste znali da je tu istu priču Božijem poslaniku Muhamedu a.s. prvi ispričao niko drugi nego sam Allah dž.š.

Priča je ostala zapisana u Časnom Kur'anu (28. poglavlje).

Zbog zapanjujuće sličnosti sa nekim današnjim događanjima, donosimo dio tog poglavlja, kako bi čitaoci primili pouku.

---

³⁵ Hadis bilježe Ahmed (645) i Ibn Madže (4085)

³⁶ Mojsije- čovjek koji će izvesti Židove iz ropstva Faraonovog

Kazivanja iz Kur'ana

Govori Bog:

3. *"Kazivaćemo ti vijest o Musau i faraonu s Istinom, za ljude koji vjeruju.*
4. *Uistinu! Faraon se uzdigao u zemlji i stanovnike njene na stranke izdijelio, tlačeći skupinu njih, koljući sinove njihove, a dajući da žive žene njihove³⁷. Uistinu, on je bio od zlotvora.*
5. *I željeli smo da obdarimo one koji su učinjeni slabima na Zemlji, i učinimo ih vodama, i učinimo ih nasljednicima,*
6. *I da ih učvrstimo na Zemlji, i pokažemo faraonu i Hamanu i vojskama njih dvojice - ono čega su se od njih pribojavali.*
7. *I objavismo majci Musaovoj: "Zadoji ga; pa kad se za njega uplašiš, tad ga baci u rijeku, i ne plaši se, niti tuguj. Uistinu, Mi ćemo ti ga vratiti i učiniti ga (jednim) od izaslanika."³⁸*
8. *Pa je pokupila njega porodica faraonova, da bi im bio neprijatelj i jad. Uistinu! Faraon i Haman i vojske njihove bili su oni koji čine greške.*
9. *I žena faraonova reče: "On će biti radost i meni i tebi. Ne ubijte ga! Možda će nam koristiti ili da ga usvojimo kao dijete." A oni ne zapaziše.³⁹*
10. *I posta srce majke Musaove prazno; skoro bi ga sigurno otkrila, da nismo učvrstili srce njeno, da bude od vjernika.*

---

³⁷ Kaže se da je faraon usnio jedan san. Tumačenje njegovih vračeva je bilo da će pojaviti muško dijete iz Beni Israila koji će uništiti njegovo kraljevstvo. Zbog toga je on kao zaštitnu mjeru skovao plan protiv predviđene opasnosti. Plan je bio da ubija sinove Beni Israila, dok mu ženska djeca nisu predstavljala opasnost.

³⁸ Kaže se da ga je majka, neposredno pred ulazak faraonovih koljača u kuću, stavila u drveni sanduk i gurnula niz rijeku Nil, a stariju kćerku poslala krišom pokraj rijeke, da vidi šta će s njim biti.

³⁹ Daleko nizvodno, sluškinje faraonove supruge su se kupale u rijeci i pronašle plutajući sanduk sa bebom. Odmah su pohitale i odnijele ga svojoj gazdarici. Faraonovoj ženi dječak se jako dopao i silno mu se obradovala. Faraon je ušavši u njenu sobu naredio da dječaka odmah zakolju. Ona je stala u zaštitu bespomoćnog djeteta. Predložila je da ga usvoje jer nisu imali djece.

11. I reče sestri njegovoj: “Slijedi ga!” Pa je gledala njega izdaleka, a oni ne opaziše.

12. I zabranili smo njemu dojitlje od ranije, pa (ona) reče: “Hoćete li da vam ukažem na čeljad kuće (koja) će se brinuti o njemu za vas, i oni će mu biti savjetnici?”⁴⁰

13. Tad ga vratismo majci njegovoj da se raduje i da ne tuguje, i da zna da je obećanje Allahovo Istina. Ali, većina njih ne zna.”

Time je krug bio zatvoren. Mali Musa sada je odrastao pod punom zaštitom države u okrilju svoje porodice. Kad je malo ojačao, nastavio je da živi na faraonovom dvoru. U svome krilu faraon je pomno čuvao zapečaćenu svoju sudbinu.

Kasnije će Musa a.s. povesti svoj narod u obećanu zemlju. Na njihovom putu, more će se rascijepiti i oni će bezbjedno proći kroz napravljeni kanal. Faraon i njegove vojske, nestat će u nekoliko sekundi zauvijek pod morskim valovima. A bila je to najjača armada toga vremena.

Slično se događaji odvijaju i sa Mehdijem. Niko nema pojma da će on biti taj. Čak ni on sam ne zna da će napraviti prevrat u svijetu. Kaže se da će Allah popraviti njegovo stanje preko noći. Ne znači li to da on sada možda živi, ne baš tako bezgrešnim načinom života... i ni jednim svojim gestom ne odaje da će se pretvoriti u najžešćeg borca na Božijem putu kojeg je svijet ikad vidio. Allah dž.š. najbolje zna.

---

⁴⁰ Kaže se da mali Musa nije htio da podoji nijednu dojitlju koju su mu doveli. Tada je njegova sestra predložila da ga odvedu kod jedne žene koju ona poznaje. Bila je to zapravo Musaova prava majka.

Čas njegovog pojavljivanja

U jednoj predaji se kaže da će se Mehdi pojaviti u času kada se trojica sinova halife budu prepirali kod Kabe (u Meki) zbog prijestolja. Tada će se na istoku pojaviti crne zastave. To je Mehdi sa svojom malobrojnom skupinom koji hita prema Kabi da poziva ljude u boj. U predaji se još navodi da će sve one koji mu stanu na put ubijati kao što ih niko nikada nije ubijao do tada. Misli se na Arape. Koliko je ova predaja pouzdana, ne znamo, ali se prenose riječi Božijeg poslanika :

" Kada vidite crne zastave (pri tome je pokazao rukom u pravcu istoka), pridružite im se makar i pužuci, jer je sa njima Allahov halifa (namjesnik) – Mehdi !"⁴¹

Nasilje će prevršiti svaku mjeru da odlaganja više ne može biti. Opasnost od okupacije i kolonizacije će se toliko pojačati , da će i sama Meka i Medina doći pod znak pitanja. Pohlepa osvajača neće imati mjere. Mehdi će doći do Kabe i objavit rat svijetu.

Rat za odbranu slobode, časti i vjere. Pozivat će okupljene ljude da mu se pridruže i zajedno krenu u borbu. Međutim, ljudi će sa nevjericom odmahivati glavama. Neki od njih uopće ne vjeruju u priču o Mehdiju. Ko zna koliki je broj onih koji nikad nisu ni čuli za nju?! Mnogima će se učiniti nemogućim ono u šta ih Mehdi poziva... I na kraju, ko je uopće ovaj čovjek što zove u rat? Do sada se više od trideset fanatika proglašavalo "Mehdijem", obećanim spasiteljem Muslimana.

Sve ovo rezultirat će da će se vrlo mali broj ljudi okupiti oko Mehdiya i dati mu prisegu, zavjet na vjernost. Bit će ih 313 !!!!

Tačno onoliko koliko je započelo prvu bitku u historiji Islama, bitku na Bedru. Bitku koja će biti detonator za eksploziju Islama širom svijeta.

---

⁴¹ Hadis prenosi Sauban oko kojeg postoji neslaganje kod islamskih učenjaka

REAKCIJA OSTATKA SVIJETA

Vijest o pojavi Mehdiya odjeknut će poput groma. Munjevitom brzinom doći će do njegovih neprijatelja, koji su također upoznati sa pričom o Islamskom revolucionaru, doduše samo površno. I dok mu ljudi budu davali prisegu kod Kabe, okupit će se vojske koje će krenuti na njega. Ali... ?!?

Snoviđenje Muhameda a.s

Muhamed a.s. je taj događaj vidio u snu. Pričala je Aiša, žena Božijeg poslanika : *“Jedne večeri Muhamed a.s. je u snu napravio takav pokret od kojeg sam se ja uplašila. Pa sam ga upitala o tome a on je rekao:*

“Čudim se ljudima iz mog ummeta koji su krenuli na čovjeka iz plemena Kurejš koji je okupio ljude kod Kabe. Doći će do pustinje gdje će svi biti UNIŠTENI.”

– Upitala sam: *“Poslaniče, put spaja ljude?”*

On reče: **“Da! Među njima je dobrovoljac i onaj koji je na silu odveden. Svi će zajedno biti uništeni. Na razne načine će se nesreća sručiti na njih, a na sudnjem danu će biti proživljeni prema svojim namjerama.”**⁴²

U drugoj verziji koja se nalazi zapisana kod velikog islamskog učenjaka Muslima se kaže da je poslanik rekao:

“Utočište kod Kabe tražit će malobrojna skupina bez ikakve snage, na koju će biti poslana velika vojska, koju će, kada dođe u pustinju ZEMLJA PROGUTATI !!!!”⁴³

---

⁴² Hadis bilježe Buhari i Muslim

⁴³ Hadis bilježi Muslim

Iz prve predaje zaključujemo da će prvi koji se upute da napadnu Mehdiya biti zapravo njegovi sunarodnjaci, vjerovatno pod izgovorom gušenja pobune. Na osnovu dijela koji kaže:

“... među njima je dobrovoljac i onaj koji je na silu odveden...” da se nazreti da se radi o vladinim trupama koje imaju pravo na mobilizaciju vojnika. Znaju svi vladari da je Mehdijev prvi zadatak rušenje marionetskih vlada i ujedinjenje islamskog svijeta. Zemlja će se otvoriti i svi će u nju propasti!

Šta je bilo sa faraonovom vojskom koja je krenula da pobije Izraelce koji su bježali iz Egipta?

Jedan od predznaka blizine sudnjeg dana

Govoreći o dešavanjima koja će zadesiti svijet pred sami kraj njegovog postojanja Muhamed a.s. veli:

“Neće se desiti sudnji dan sve dok se ne dogode tri potonuća tla. Jedno na istoku, jedno na zapadu, a jedno na Arabijskom poluotoku.”⁴⁴

Neki islamski mislioci smatraju da se ove riječi odnose na Američke kontinente (sjeverni i južni) na zapadu i na Australiju na istoku. Iščeznut će poput legendarne Atlantide.

Za potonuće na Arabijskom poluotoku drže da će to biti (sudeći prema opisima koje je dao sam Muhamed a.s.) na onim mjestima gdje se sada nalaze američke baze.

Vidjet ćemo... čas je veoma blizu.

---

⁴⁴ Hadis bilježe Muslim i Ahmed

MEHDIJEV PUT

Prvo što će Mehdi uraditi je vojni udar. Nakon smrti halife (za kojeg se pretpostavlja da je najvjerojatnije posljednji kralj Saudijske Arabije) raširit će se sukobi zbog borbe za prevlast. U haosu koji bude nastao, Mehdi će povesti rat protiv svih koji se budu borili oko kraljevog nasljedstva. Jedni će se boriti protiv njega, a drugi će mu prilaziti nakon što shvate da je on Mehdi. I potući će ih do nogu.

Arapskim poluotokom poteći će krv kako nikad do tada nije tekla. Padat će vlade jedna za drugom, a oduševljene mase će klicati spasitelju !!! Mehdijeva malobrojna četa, jačat će iz dana u dan. Iz sata u sat. Ljudi će se rijekama slijevati u vojsku koja neće znati za poraz. Čas ispunjenja obećanja kojeg je dao Allah dž.š. – nastupio je. Cijelim poluotokom zavladat će šerijat, a svi Arapi vratit će se u islam.

Zatim će Mehdijevi ratnici jurišati na Iran.⁴⁵

Za ishod se zna. Iran će brzo ući u sastav nove islamske imperije.

Zastanimo malo ovdje i zapitajmo se: Mehdi zavodi red, “ognjem i mačem”, a od strane Boga obilježen je kao pozitivna ličnost. Kako ?

S civiliziranim ljudima treba razgovarati jezikom punim razumijevanja, ljubavi, tolerancije, uvažavanja i pažnje. Imati strpljenja i pokazivati respekt za mišljenje koje ima sagovornik. Iako se ne slažemo sa njegovim mišljenjem ipak ga treba uvažavati jer je ono nastalo kao produkt niza različitih okolnosti kroz koja je prošao naš sagovornik.

Sa silnicima razgovara se jezikom kojeg oni najbolje razumiju.

---

⁴⁵ Mi sada ne znamo da li će se povesti bitka protiv šiita ili strane okupacione sile koja će eventualno zauzeti Iran u skorijoj budućnosti.

OBRAČUN ISLAMA I ZAPADA

SUKOB CIVILIZACIJA je na pomolu. Ovaj rat priželjkuju mnogi protivnici islama i Muslimana. Raduju mu se jer “superiorna zapadna civilizacija“ može jednom za svagda ukoloniti bauk islama.

Vojna i tehnološka prednost je neuporediva. Današnji NATO, sila je kakva nikada nije bila niti će ikada biti stvorena na zemaljskoj kugli. Na moru i u vazduhu im nema premca. Suvereno vladaju kosmičkim prostranstvima. Kopnena vojska saveza, najjača je armada koju je svijet ikada vidio.

Na drugoj strani, armije islamskih zemalja na nivou su vojski iz I svjetskog rata! U eventualnom sukobu, sasvim je sigurno da bi bile zbrisane sa lica zemlje.

Vlada opće mišljenje da bi se, ako do općeg rata dođe, tako moglo i dogoditi.

Međutim... Bog nije uzimao u obzir opće mišljenje kada je donosio odluke!!!

Odnos snaga

Nakon bitke Armagedon, proći će od 7-9 mjeseci, kada će kršćanska vojska krenuti u pohod protiv Muslimana. Opisujući snagu te vojske Muhamed a.s. kaže:

“Doći će vam sa osamdeset zastava, a ispod svake zastave je dvanaest hiljada.”⁴⁶

To znači $80 \times 12.000 = 960.000$.

O broju Muslimanskih boraca nemamo podataka.

---

⁴⁶ Hadis bilježe Buhari, Ahmed i Taberani

Susret vojski i tok bitke

Ova milionska masa bit će stacionirana u Siriji, u blizini njenog glavnog grada Damaska. O položaju muslimanske vojske Muhamed a.s. kaže :

“Vojni logori Muslimana u toku velikog Krvavog boja⁴⁷ će biti u zemlji koja se zove El-Gutta, u gradu koji se zove Damask. Tada će tu biti najbolje nastambe Muslimana tog vremena.”⁴⁸

U grobnoj tišini koja vlada na hutbi, ljudi nesvjesno prestaju da dišu. Sve su oči uprte u Božijeg poslanika, a sluh je izoštren poput britke sablje. Napetost je na vrhuncu. Srca prestaju kucati.

Muhamed a.s. nastavlja kao da baš tada “vidi” slijed događaja:

“Neće nastupiti smak svijeta dok Rimljani ne dođu u mjesto Al-Ea’mak ili Dabik⁴⁹. U susret njima će krenuti vojska iz Medine koja će biti najbolja vojska tog vremena.

Kada se poredaju u redove, Rimljani će povikati:

–”Pustite nas da se obračunamo sa ovim našim izdajnicima”,

a Muslimani će odgovoriti:

–”Ne, tako nam Allaha nećemo ostaviti našu braću da se vi borite protiv njih !”⁵⁰

Ovo je očit dokaz da će znatan broj kršćanskih vojnika prihvatiti islam i stupiti u redove muslimanske vojske, kada vide da se događaji odvijaju upravo onako kako je Muhamed a.s. predvidio. Shvatit će da on nije puki prorok, za šta su ga smatrali, već istinski BOŽIJI POSLANIK. Sve o čemu je govorio, obistinilo se, pa zašto se ne bi obistinilo i nastavak priče –zaključit će oni !

---

⁴⁷ Završnu bitku između kršćanstva i islama, Muhamed a.s. naziva Krvavi boj

⁴⁸ Hadis bilježe Ahmed, Ebu Davud i Hakim

⁴⁹ Ovo su mjesta u blizini Damaska u Siriji

⁵⁰ Muslim 4/2221

Nastavak priče

Bitka koja će uslijediti bit će najstrašnija, najkrvavija, najžešća bitka ikad vođena. Na hiljade mrtvih i izmasakriranih tijela ostajat će na bojištu. Bitka od koje će zjenice pocrveniti, sablje sijevati, konji njištati, a srca će do grla dospjeti. Krv će teći na sve strane. Odmah na početku, jedna trećina muslimanske vojske će pobjeći. Za njih Allah kaže da im nikada pokajanje neće prihvatiti.

Muhamed a.s. sa minbera šalje svojoj braći poruku koja će putovati 1400 godina ... u budućnost:

“ Borba će biti jako teška, pa će Muslimani poslati svoje najbolje jedinice koje se ne vraćaju osim kao pobjednici. Borit će se do noći kada će ratni plijen uzeti i jedni i drugi, ali pobjednika neće biti. Čitava jedinica će izginuti!

Drugog dana će Muslimani poslati svoju drugu jedinicu, koja se ne vraća osim kao pobjednik. Borit će se do noći, kada će uzeti ratni plijen, ali pobjednika neće biti. Čitava jedinica će izginuti !!

Treći dan će Muslimani poslati odabranu vojsku, koja se ne vraća osim kao pobjednik. Borit će se do noći, kada će zadobiti ratni plijen... a čitava jedinica će izginuti !!!

Kada bude četvrti dan, na neprijatelja će nasrnuti ostali Muslimani, pa će Allah učiniti da Rimljani budu poraženi, tako da će ljudi pričati o do tada neviđenom porazu. Kada ptica bude nadlijetala mjesto odvijanja bitke i vidi poraz rimske vojske, past će mrtva !?!

Nakon bitke ljudi će se vraćati svojim porodicama i od porodice iz koje je sto boraca otišlo u boj, vratit će se samo jedan koji je preživio. Pa kojem plijenu da se raduje, ili koje nasljeđe da dijeli.”⁵¹

---

⁵¹ Hadis bilježi Muslim 4 - 2223

Muslimani su svojim životima kompenzirali vojnu nadmoć koja je bila na strani zapada. Topot konjskih kopita nadjačao je grmljavinu topova. Sablje su bile oštrije od gelera. Strijele brže od metaka. Srce tvrđe od čelika.

David je pobijedio Golijata !!!

A TURSKA ?

Sve do pred kraj XIX stoljeća za Tursku se može kazati da je jedna od najjačih sila na svijetu. Taj epitet držala je do I svjetskog rata kada je izgubila gotovo sve pozicije koje je imala na Evroazijskom kontinentu. Od tada pa sve do kraja II svjetskog rata, Turska slovi kao regionalna sila Male Azije.

1952. godine ulazi u sastav NATO pakta, čije će joj članstvo priskrbiti određene privilegije. Istanbul je glavni grad i najdominantnija strateška tačka na Bosforu.

Carigrad je nekada bio prijestolnica islamskog hilafeta. Konstantinopolis⁵² je sjedište Konstantina, cara Istočnog Rimskog Carstva.

Turska je pretežito muslimanska zemlja, sa oko 60 miliona stanovnika. Kakva je uloga Turske u predstojećim događajima?

Muhamed a.s. je jedne prilike kazao okupljenim ashabima da će i Konstantinopolis i Rim biti muslimanski. Prvi dio tog predskazanja se obistinio. Muslimani su osvojili Konstantinopolis i u njega prenijeli svoju prijestolnicu iz Bagdada. Od tada se zvao Carigrad. O osvajanju Rima bit će riječi nešto kasnije.

Muhamed a.s. nam nije precizirao tačnu ulogu Turaka u Armagedonu niti u velikom Krvavom boju, stoga ćemo biti slobodni da pretpostavimo da će se Turci boriti na obje strane, obzirom da je Turska duboko podijeljena na sekulariste i islamiste.

---

⁵² Carigrad i Konstantinopolis su stari nazivi za Istanbul

Govoreći o sudbini Konstantinopolisa nakon pada zapadne alijanse, Muhamed a.s. nas obavještava:

"Znate li vi za grad čiji je jedan dio na kopnu, a jedan na moru"

– Znamo Božiji poslanice !

"Neće nastupiti sudnji dan, sve dok ga 70.000 sinova Ishaka ne osvoje. Krenuće ta vojska muslimanska i samo će povikati: LA ILLAHE ILELAH, ALLAHU EKBER⁵³ i past će onaj dio koji je na moru. Zatim će povikati po drugi put LA ILLAHE ILELAH, ALLAHU EKBER, i past će onaj dio koji je na kopnu. I po treći put će ova vojska uzviknuti tekbire, a onda pobjedonosno ući u grad."⁵⁴

Nakon pobjede kod Damaska, sva će srca drhtati od tekbira. Nekima od straha, nekima od radosti. Vojska tadašnjeg Istanbula položiti će oružje bez otpora. Turskom će zavladati šerijat.

Ko su sinovi Ishaka??

Ibrahim a.s. (Abraham) imao je dva sina: Ishaka (Isak) i Ismaila (Ismael). Potomci Ismaila krenuli su ka istoku iz Izraela, a potomci Ishaka raširili su se na zapad, naseljavajući slobodne teritorije.

Među današnjim Evropskim narodima interesantnu etničku skupinu čine bosanski Muslimani.

Otkuda Muslimani u srcu Evrope, među jakim taborima rimo-katoličke i grčko-pravoslavne crkve, i to u tako velikom broju?

Bosanski Muslimani spadaju u skupinu slavenskih naroda koji su Bosnu naselili još u X stoljeću. Sa sjevera je na prostore

---

⁵³ Nema drugog Boga osim Allaha. Allah je najveći

⁵⁴ Hadis bilježi Muslim u svom Sahihu 4 - 2238

današnje Bosne došlo jedno pleme Kelta te se pomiješalo sa domicilnim stanovništvom.

Po svojoj vjeroispovijesti oni su kršćani koji se okupljaju oko autohtone crkve bosanske, a sebe nazivaju *dobri krstjani*. Njihova crkva ne nalazi se u sastavu tadašnje dvije najveće crkve. Zbog toga će tokom nekoliko narednih stoljeća imati problema sa moćnim crkvenim velikodostojnicima, prije svega sa papom, a sve zbog huškanja svojih istočnih susjeda koji su pravoslavci.

Poziv na križarski rat protiv srednjovjekovne Bosne

1199. godine Vukan, najstariji sin srpskog župana Stefana Nemanje, optužuje Bosnu za herezu. U svome pismu papi Inoćentiju III kaže da je to toliko uzelo maha da je herezu prihvatio i vladar Bosne ban Kulin s porodicom, rodbinom i mnoštvom naroda. Od tada pa sve do propasti srednjovjekovne bosanske države, koja biva osvojena od Turske 1463. godine, rimske pape Bosnu smatraju heretičkom državom.

Znajući da se Bosna nalazi pred križarskim ratom, ban Kulin odluči da pribjegne lukavstvu. Uputio je pismo rimskom papi u kojem obrazlaže da su njegovi postupci takvi, jer nije znao razlikovati heretike od katolika. Zato od Rima traži da mu papa uputi u Bosnu svoga izaslanika koji će njega i njegove ljude ispitati i uputiti u pravi vjeronauk. Papa Inoćentije III u Bosnu šalje svoga ličnog kapelana Ivana de Kazamarisa, koji na historijskom saboru održanom na Bilinom polju kod Zenice 1203. godine sa vladarima Bosne i okupljenim narodom, traži da se iz učenja crkve bosanske izbace neke sporne tačke koje su u suprotnosti sa učenjem katoličke crkve.

8. aprila 1203.g. potpisan je akt o abjuraciji (odbacivanju) heretičkog učenja i prakse, a 10. juna 1203. g. Ivan de Kazamaris u svome pismu izvještava papu Inoćentija III da je " ... *uspješno obavio posao sa bivšim patarenima Bosne*".

Tako je ban Kulin političkim potezom izbjegao opasnost križarskog rata.

Šta je bilo "heretičko" u učenju bosanske crkve ?⁵⁵

Bosanski krstjani njegovali su IZVORNO kršćanstvo. Bog je bio jedan, a Isus je bio sin Marijin i Božiji poslanik a ne Božiji sin, kako se to navodi kod drugih crkvenih učenja. I u Biblijama novijeg datuma Isus govori " sin čovječji " opisujući samog sebe.

Bošnjani⁵⁶ **vjerovaše** u Isusovo čudesno rođenje bez oca, **vjerovali su** da je Marija zaista bila djeвица i vrlo čestita djevojka, **vjerovali su** u Isusovo uskrsnuće i u ponovni Isusov povratak. **Baš kao što i danas vjeruju** njihovi potomci, **bosanski Muslimani!** Samo su odbacivali činjenicu da je Isus bog tj. Božiji sin, te da je njegova majka rodila boga (bogorodica).

Molitvu su obavljali padajući licem na tlo, baš kako je to činio i Isus Hrist !!!

*" Zatim ode malo dalje, pade ničice te se pomoli ..."*⁵⁷

Također su znali da će milost Božija preći na drugi narod koji će ih naslijediti. Isus veli:

*"Tako će vam se – velim – oduzeti kraljevstvo Božije i dat će se narodu koji rađa njegovim rodом"*⁵⁸

Mada je ipak najfrapantnija činjenica da i danas u Bibliji stoji najava DOLASKA POSLJEDNJEG BOŽIJEG POSLANIKA, a da kršćani nisu prešli na islam. Prokleti sotona se potrudio da se riječi Isusove ne prenesu doslovno onako kako ih je on izgovorio, nego u segmentima.

Isus Hrist kaže: *"Ova Radosna vijest o Kraljevstvu propovijedat će se po svem svijetu, svim narodima za svjedočanstvo, i tada će doći svršetak"*⁵⁹

---

⁵⁵ Šire o Crkvi bosanskoj vidi u knjizi "Historija Bošnjaka", M. Imamović

⁵⁶ Bošnjani je srednjovjekovno ime za današnje stanovnike Bosne

⁵⁷ Evanđelje po Mateju 26-39

⁵⁸ Matej 21-43

Sam Svemogući Bog je obećao da će Kur'an uzeti pod svoju zaštitu i da neće sotoni dozvoliti da putem koristoljubivih ljudi, izmijeni makar i jedno slovo. Inače bi sotona vjerovatno uspio i određene dijelove Kur'ana ostaviti nedorečenim, kako bi ljudima zamaglio razum i odveo ih na stranputicu.

O potpuno istom događaju, kada Isus najavljuje **Radosnu vijest**, Allah dž.š. pripovijeda u Kur'anu:

"A kada Isa, sin Merjemin, reče:

–O sinovi Israilovi, ja sam vam Allahov poslanik da vam potvrdim prije mene objavljeni Tevrat⁶⁰ i da vam donesem Radosnu vijest o poslaniku čije je ime Ahmed⁶¹, koji će poslije mene doći..."⁶²

I tako su Bosanski kršćani, upoznajući se sa učenjem islama koje je u Bosnu došlo sa turskim osvajačima, svojski prihvatili islam. Njihovi susjedi načinili su pogrešku baš kao i prvi Jevreji koji se susreću sa Isusom iz Nazareta. Odbacuju ga u potpunosti, slijepo se držeći "pradjedovske vjere" i tako srljaju u propast. Samo oni koji su konvertirali, u okrilju su milosti Božije.

Šest stotina godina nakon Isusa, historija se ponavlja. Dolazi Muhamed iz Meke, potvrđuje istinitost prijašnjih poslanika i poziva SVE ljude svijeta da slijede put posljednje Božije vjere ISLAMA !

Nažalost, ogroman će broj ljudi zaniijekati ovog poslanika držeći se "vjere pradjedova" i izići će da se bori protiv njega i njegovih sljedbenika.

Iako Muhamed a.s. nije precizirao koja će to skupina od potomaka Ishaka osvojiti Konstantinopolis, najvjerovatnije je da će to biti vojska koja će krenuti iz Bosne put Istanbula.

A Allah dž.š. opet najbolje zna!

---

⁵⁹ Matej 24-14

⁶⁰ Tora, Stari zavjet objavljen Mojsiju tj. Musau a.s.

⁶¹ Ahmed je pravo ime Muhameda a.s.

⁶² Kur'an (LXI: 6)

SILAZAK ISA a.s. (ISUSA KRISTA)

Otkako je svijet postao, neće biti ljepšeg prizora od lebdjenja Isusovog kroz oblake, u ranu zoru, iznad Sirije. Široko raširenih ruku, držeći se za krila dva meleka (anđela), spustit će se na munaru Bijele džamije u istočnom Damasku. Muhamed a.s. kaže:

“Između mene i Isaa nema poslanika. Isa će sići, pa kad ga ugledate, prepoznajte ga. To je čovjek osrednjeg rasta, nije ni crven ni bijel, a sići će odjeven u odjeću iz dva dijela.

Njegova glava će izgledati kao da iz nje kapa voda, iako ga nije dohvatila vlaga.”⁶³

U drugoj predaji opisuje ga ovako:

“... kada pogne glavu iz nje će kapati kapljice, a kada je podigne iz nje će poteći blistave kapi, poput dragulja”⁶⁴

Sići će Isa a.s. sa munare, a kada ga ljudi u džamiji ugledaju zavladat će neopisiva radost. Bit će to neposredno pred klanjanje sabah-namaza. Tada će mu Imam Mehdi reći:

“Dođi, Duhu Božiji i klanjaj” ponudit će mu mjesto imama da predvodi namaz. A Isa a.s. će to odbiti rekavši:

“Zaista su vaše vođe neki od vas.”⁶⁵

Zajedno će klanjati namaz !!!

Svijetom hara smutnja

Prije dolaska Isusa, svijet će biti stavljen na najveća iskušenja. Bit će to vrijeme Dedžalovo, vrijeme Antikrista. Činit će razna čuda. Oživljavat će mrtve na očigled svih ljudi. Kiša će padati na njegov znak, a zemlja će proklijati raznovrsnim plodovima, čim joj on naredi. Pojavljivat će se na različitim mjestima na zemlji u

---

⁶³ Hadis bilježi Ebu Davud 4/117

⁶⁴ Hadis bilježi Muslim

⁶⁵ Hadis bilježi Muslim

vrlo kratkom vremenu. Za njim će teći dvije rijeke. Jedna je hladna voda, a druga je užarena vatra.

Zemljom će vladati strahovita glad i žeđ. Ko se njemu pokloni, bit će nagrađen svakojakim plodovima. Mjesta koja mu odbiju poslušnost, preko noći će ostajati bez igdje ičega, svako grlo stoke bit će uništeno. Mjesta koja ga prihvate, živjet će u izobilju. Nebu će narediti pa će spustiti kišu. Naredit će zemlji da dadne plodove pa će ona rađati u izobilju.

Od njegovih sljedbenika najveći je broj žena i Židova. Židovi će od njega misliti da je to dugo očekivani kralj Solomon, koji je imao moć da upravlja vjetrovima, razumije govor životinja i da vlada bićima iz duhovnog svijeta.

Nasuprot njima, nekim kršćanskim sektama će se predstaviti kao Isus Hrist. Oživljavat će mrtve, hodati po vodi i letjeti po zraku...

Bit će to vrijeme velike smutnje od koje će malo ko ostati imun. Neće ostati nijedan djelić Zemlje, a da Dedžal (Antikrist) neće dospjeti do njega ... osim Meke i Medine.

Jednog jutra, osvanut će sa svojom vojskom od 70.000 Židova, na prostoru ispred Bijele džamije u Istočnom Damasku.

OBRAČUN PROTIV ANTIKRISTA I ŽIDOVA

Ushićeni i pojačani dolaskom Isaa a.s., Muslimani nastavljaju svoj put do konačne pobjede.

Muhamed a.s. detaljno opisuje događaje koji slijede:

"Kada vođa Muslimana pride da klanja sabah, spustiće se Isa. Tada će se on povući kako bi Isa ušao u mihrab⁶⁶.

Isa će staviti ruku između njegovih plečki i reći:

'Klanjaj ti, jer tebi je ikamet proučen'

Kada završi namaz, sklonit će se, a Isa će reći:

'Otvorite vrata'

Otvorit će ih a iza njih će biti Dedžal⁶⁷ i sa njim 70.000 Jevreja, naoružanih sabljama i štitovima.

Kada Dedžal ugleda Isaa, počet će se topiti od njegovog pogleda kao što se so topi u vodi. Onda će se dati u bijeg. Isa će ga stići kod istočnih vrata Ludda i ubiće ga. Allah će tada dati poraz Jevrejima tako da ništa od Allahovih stvorenja neće ostati čime bi se Jevreji mogli zaštititi. Allah će narediti kamenju, drveću, zidovima, životinjama i bilo kojem skloništu da govori, osim drveta garkad, jer je ono njihovo drvo i neće govoriti. Sve drugo će reći: 'O Muslimanu, o Allahov robe, ovdje je Židov dođi i ubij ga !

Isa će u mome ummetu biti pravedan vladar i vođa i on će razbiti krst, ubit će svinju i ukinuti glavarinu i sadaku.

Neće biti potrebe za čuvanjem deva i ovaca. Srdžba, ljutnja i zavist će nestati kod svih, tako da će dijete stavljati ruku u zmijska usta i ništa mu se neće desiti. Djevojčica će se igrati sa lavom, a on joj ništa našao neće učiniti. Vuk će biti sa stadom kao što pas ovčar bude uz njega. Zemlja će se napuniti mirom, kao što se posuda napuni vodom. Svi ljudi će

---

⁶⁶ Mihrab- mjesto za imama u prednjem dijelu džamije

⁶⁷ Dedžal- Antikrist

se ujediniti oko jedne riječi. Niko se neće obožavati osim Allaha dž.š., nestat će ratovanja, a Kurejševici⁶⁸ će zaposjesti hilafet. Zemlja će biti kao srebrna ploča, a njeni plodovi će biti kao što su bili u doba Adema a.s. Grupa ljudi će se okupiti oko jednog grozda i on će im biti dovoljan. Grupa ljudi će jesti jedan nar, pa će se najesti. Cijena jednog bika će biti veoma mala, a konj će se moći kupiti za nekoliko dirhema (srebrenjaka).

Tri godine prije izlaska Dedžala, će biti teške za ljude, u njima će se pojaviti žestoka glad. Allah će prve godine narediti nebu da smanji svoje padavine za trećinu, a zemlji da smanji svoje plodove za trećinu. U drugoj godini će narediti nebu da smanji svoje padavine za dvije trećine, a zemlji da smanji svoje plodove za dvije trećine. U trećoj godini će narediti nebu da zadrži sve svoje padavine, tako da neće pasti nijedna kap kiše, a zemlji će narediti, pa neće niknuti nijedna biljka i neće ostati nijedan pašnjak, a da neće biti uništen, osim onoga što Allah bude htio."

Ashabi upitaše: "A od čega će ljudi živjeti tada"?

"LA ILAHE ILALAH, ALLAHU EKBER i EL-HAMDULILAH"
će im biti zamjena za hranu" – odgovori poslanik.⁶⁹

Iz navedene predaje vidi se da će Zemljom vladati velika glad, te je za očekivati masovno umiranje ljudi zbog toga. Preživjet će samo oni koji budu slijedili Dedžala, jer on ima hranu i vodu, i oni koji se budu uzdali u Allaha i izgovarali Allahovo ime, jer će im ono biti zamjena za hranu. Treba biti zaista jak i postojan vjernik pa tu kušnju i patnju izdržati. Na taj način će se izvršiti prirodna selekcija na istinske vjernike, na jednoj strani, i sve ostale ljude koji će se pokloniti Antikristu i tako ući u duboko nevjerstvo. Stoga se za ovu završnu bitku sa

---

⁶⁸ Pleme iz kojeg potiče Muhamed a.s.

⁶⁹ Hadis bilježe Ibn Madže, Ibn Huzejfe i Albani

Antikristom i njegovim sljedbenicima s pravom kaže da je to bitka između dobra i zla.

O samom činu ubistva Antikrista kaže se da će ga Isa a.s. sustići u mjestu koje se zove Ludd, probost će ga kopljem i zatim koplje visoko uzdignuti da ga svi vide. Sa njega će kapati krv. Tada će njegovi sljedbenici uvidjeti da on nije nikakav bog i tu će nastati rasulo među Židovima. Muslimani će do nogu potući Židove. Tako razbijeni, potražiti će spas u bjekstvu. Tražiti će bilo kakav zaklon da se skriju. To je trenutak kada se sve okreće protiv njih. Progovara sva mrtva priroda: "**... o Muslimanu, evo Židova iza mene. Dodi i ubij ga**". Bit će to težak i ponižavajući svršetak "odabranog naroda".

ISA a.s. PREDOČAVA ISTINU O SEBI

Odmah nakon bitke protiv Židova, koje je trajala relativno kratko, Isa a.s. će početi da poziva kršćane u Islam, jer je to Allahova vjera koja je naslijedila kršćanstvo i bila propisana svim ljudima svijeta da bude kao uputa i spas čovječanstvu do sudnjeg dana.

O tome Bog kaže u Kur'anu:

" I nema nijednog sljedbenika Knjige⁷⁰ koji, kada bude umirao, neće u njega onako kako treba povjerovati, a na Sudnjem danu on će protiv njih svjedočiti"⁷¹

Govorit će svima da on nije sin Božiji, da nije bio rasset na krstu i da nije preživljavao muke kako se to činilo ljudima. Evo istine o tome.

---

⁷⁰ tj. Biblije

⁷¹ Kur'an (IV: 159)

Istina o raspeću

Ono za šta smijemo tvrditi sa sigurnošću da je istina je sljedeće:

"I kada Allah reče: ' O Isa, dušu ću ti uzeti i k Sebi te uzdignuti i spasiću te od nevjernika i učiniću da tvoji sljedbenici budu iznad nevjernika sve do smaka svijeta. Meni će te se poslije svi povratiti i Ja ću vam o onom u čemu se niste slagali presuditi'"⁷²

Ali zato što su zavjet prekršili i što u Allahove dokaze nisu povjerovali, što su ni krive ni dužne vjerovjesnike ubijali, i što su govorili: 'Naša su srca okorjela'

Allah im je, zbog nevjerovanja, njihova srca zapečatio, pa ih je samo malo vjerovalo - i zbog nevjerovanja njihova i zbog iznošenja teških kleveta protiv Merjeme, i zbog riječi njihovih: 'Mi smo ubili Mesiha, Isaa, sina Merjemina, Allahovog poslanika'... A nisu ga ni ubili ni raspeli, već im se pričinilo. Oni koji su se o njemu u mišljenju razilazili, oni su sami o tome u sumnji bili; o tome nisu ništa pouzdano znali, samo su nagađali; a sigurno je da ga nisu ubili, već ga je Allah uzdigao sebi. A Allah je silan i mudar "⁷³

---

⁷² Kur'an (III: 55)

⁷³ Kur'an (IV: 155-158)

Evangelje po Barnabi

Provodeći zadnje sate na Zemlji, želeći da iskoristi svaku dragocjenu minutu, Isus Hrist govori svojim učenicima.

Evo kako je Barnaba zapisao u svome Evadželju:

213

"U istinu ja vam kažem, jedan od vas će me izdati, tako da ću ja biti prodat kao ovca; ali jao njemu, jer on će ispuniti sve šta je naš otac David rekao o jednom takvom, da će on pasti u rupu koju je pripremio drugima".

Na to učenici pogledaše jedan na drugog govoreći sa žaljenjem: "Ko će biti izdajnik?"

Tad Juda reče: "Hoću li to ja biti, o gospodaru?"

Isus odgovori: "Ti si mi rekao ko će biti taj ko će me izdati".

A apostoli to ne čuše.

Kad je janje bilo pojedeno, đavo dođe na leđa Judina, i on iziđe iz kuće, a Isus mu ponovo reče: "Učini brzo ono šta moraš učiniti".

214

Pošto je izišao iz kuće Isus se povuče u vrt da se moli, onako kako je on imao običaj da se moli, kleknuvši na koljena sto puta i padnuvši **ničice na svoje lice**. Juda, pošto je znao mjesto gdje je Isus sa svojim učenicima, ode prvosvećeniku i reče: "Ako mi date šta je obećano, ove ću vam noći predati u vaše ruke Isusa kojeg tražite; jer on je sam sa jedanaest drugova".

Prvosvećenik odgovori: "Koliko tražiš?"

Reče Juda: "Trideset zlatnika".

Tad odmah prvosvećenik izbroji njemu novac i posla farizeje guverneru da dovedu vojnike i Heroda, a oni dadoše legiju njih, zato što su se bojali naroda; stoga oni uzeše svoje oružje i sa bakljama i fenjerima na palicama iziđoše iz Jerusalema.

215

Kad se vojnici sa Judom privukoše blizu mjesta gdje je bio Isus, Isus začu približavanje mnoštva naroda, zato se on sa strahom povuče u kuću. A jedanaestorica su spavali.

Tad Bog vidjevši u opasnosti svog slugu naredi Gabrielu, Mihaelu, Rafaelu i Urielu, svojim izaslanicima, da uzmu Isusa sa svijeta.

Sveti anđeli dođoše i izvukoše Isusa kroz prozor koji gleda na Jug. Oni ga otkriše i smjestiše u treće nebo u društvo anđela koji vječno slave Boga.

216

Juda uđe hitro u sobu prije svih, odakle je Isus uzdignut. A učenici su spavali. Na to je čudesni Bog čudesno djelovao tako da je Juda bio tako izmijenjen u govoru i licu nalik Isusu da smo mi vjerovali da je on Isus. A on je, probudivši nas tražio gdje je gospodar. Mi smo se tome čudili i odgovarali: "Ti gospodaru, si naš gospodar; zar si nas sad zaboravio?"

A on, smiješeći se reče: "Pa jeste li ljudi pa ne znate da sam ja Juda Iskariot!"

I dok je on ovo govorio vojnici uđoše i spustiše svoje ruke na Judu, jer je on po svemu bio sličan Isusu.

Mi, pošto smo čuli šta Juda kaže, i vidjevši mnoštvo vojnika, pobjegosmo kao izvan sebe. A Ivan, koji je bio umotan u laneno platno, se probudi i uteče, a kad su ga vojnici šćepali za laneno platno, on ostavi laneno platno i pobježe go. Jer Bog je čuo molitvu Isusovu i spasio jedanaesticu od zla.

217

Vojnici uzeše Judu i svezaše ga, ne bez izrugivanja. On je istinski poricao da je on Isus; a vojnici rugajući mu se rekoše: "Gospodine, ne boj se, jer mi smo došli da te načinimo kraljem Izraela, a mi smo te svezali jer znamo da ti odbijaš kraljevstvo".

Juda odgovori: "Pa jeste li vi izgubili razum! Vi ste došli da uzmete Isusa iz Nazareta sa oružjem i fenjerima kao (protiv) lopova; a vi ste

svezali mene koji sam vas vodio, da me učinite kraljem!"

Tad vojnici izgubiše strpljene i sa udarcima i šutovima počеше da se izruguju Judi i oni ga s bijesom odvedoše u Jerusalem.

Ivan i Petar su slijedili vojnike izdaleka; i oni su potvrdili onom koji piše da su vidjeli svo ispitivanje Jude od prvosvećenika i vijeća farizeja koji su se skupili da Isusa kazne smrću. Potom je Juda izgovorio mnoge riječi ludosti tako da su se svi smijali, vjerujući da je on stvarno Isus, i da je on zbog straha od smrti izigravao ludost. Na to pismoznanci povezaše zavojem njegove oči i rugajući mu se govoriše: "Isuse, proroče Nazarenaca (jer tako su oni zvali one koji su vjerovali u Isusa), "reci nam, ko je bio taj ko te je udario?" A oni su ga udarali i pljuvali mu u lice.

Kad je nastalo jutro, tamo se sakupilo veliko vijeće pismoznanaca i narodnih starješina; a prvosvećenik je sa farizejima tražio lažne svjedoke protiv Jude vjerujući da je on Isus: i oni ne nađoše ono šta su tražili. A zašto ja kažem da su svećeničke vođe vjerovali da je Juda Isus? Šta više, svi učenici, sa onim koji piše, su vjerovali to; i još je sirota djevica majka Isusova sa svojom rodbinom i prijateljima to vjerovala, tako da je tuga svakojeg bila nevjerovatna. Tako mi Boga živog, onaj koji piše je zaboravio sve šta je Isus rekao: kako će on biti uzdignut sa svijeta i da će on propatiti u trećoj osobi, i da on neće umrijeti do kraja svijeta. Zato je on otišao sa majkom Isusovom i sa Ivanom do krsta.

Prvosvećenik je dao da se Juda pred njega dovede vezan i upita ga o njegovim učenicima i njegovom naukovanju. Na to Juda, iako izvan sebe, ne odgovori ništa na to. Prvosvećenik ga onda zamoli Bogom živim Izraelovim da mu on kaže istinu. Juda odgovori: "Ja sam vam rekao da sam ja Juda Iskariot, koji sam vam obećao da ću vam u ruke dati Isusa Nazarenca; a vi ste, ne znam kako - izvan sebe, jer pošto poto hoćete da sam ja Isus".

Prvosvećenik odgovori: "O perverzni zavodniče, ti si obmanuo sav Izrael, počevši od Galileje čak do Jerusalema ovdje, sa svojim naukom i lažnim čudima: a sad misliš da umakneš zaslužnoj kazni koja ti pristaje izigravajući da si lud? Tako mi Boga živog, ti joj nećeš umaći!" Rekavši ovo on naredi svojim slugama da ga udaraju boksajući i šutajući, tako da bi mu se njegovo razumijevanje vratilo u glavu. Izrugivanje koje je on onda pretrpio u rukama sluga prvosvećenika je izvan vjerovanja. Jer oni su sa žarom izmišljali nove izume da bi zadovoljili svijet. Tako ga oni obukoše kao mađioničara i tako su ga obrađivali rukama i nogama, da bi se i sami Kanaanci sažalili da su vidjeli taj prizor.

Ali svećenički prvaci i narodne starješine su imali svoja srca tako razjarena protiv Isusa da su - vjerujući da je Juda stvarno Isus - uživali gledajući ga tako tretiranog.

Kasnije ga odvedoše vezanog guverneru koji je potajno volio Isusa. On, misleći da je Juda Isus, dade da on uđe u njegovu prostoriju i govorio je sa njim pitajući ga iz kog razloga su ga svećeničke vođe i narod dali u njegove ruke.

Juda odgovori: "Kad bih ti rekao istinu, ti mi ne bi vjerovao; jer ti si možda obmanut kao što su (vođe) svećeničke i farizeji obmanuti". Guverner odgovori (misleći da on želi govoriti o Zakonu): "Pa zar ti ne znaš da ja nisam Jevrej?, međutim (vođe) svećenika i narodne starješine su te dale u moje ruke; zato nam reci istinu da bih ja mogao učiniti ono šta je pravedno. Jer, ja imam moć da te oslobodim i da te kaznim smrću".

Juda odgovori: "Gospodine, vjeruj mi, ako me kazniš smrću učinićeš veliku grešku, jer ćeš ubiti nevinu osobu, videći da sam ja Juda Iskariot, a ne Isus koji je vrač i svojom vještinom me je tako transformisao".

Kad je ovo čuo guverner, on se naveliko čudio, tako da je mislio da ga pusti na slobodu. Guverner zato iziđe vani i smiješeći se reče: "U jednom slučaju, ovaj čovjek nije vrijedan smrti već prije sažaljenja". "Ovaj čovjek kaže", reče guverner, "da on nije Isus, nego izvjesni Juda koji je vodio vojnike da uzmu Isusa i on kaže da ga je Isus Galilejac svojom magijskom vještinom tako preobličio. Zato, ako je ovo istina, bila bi velika greška ubiti ga pošto je on nevin. Ali, ako je on Isus, a poriče da jest, sigurno je izgubio pamet i bilo bi bezbožnički ubiti luđaka".

Tad svećeničke vođe i narodne starješine sa pismoznancima i farizejima, povikaše govoreći: "On je Isus iz Nazareta, jer mi ga znamo; jer da on nije zločinac mi ga ne bismo dali u tvoje ruke. Niti je on lud, već prije opak, jer ovom hujdurmom on traži da umakne iz naših ruku, a pobuna koju bi podstakao ako bi umakao, bila bi veća od prethodne". Pilat (jer takvo je bilo ime guvernera), da bi se otesao od ovakvog slučaja, reče: "On je Galilejac, a Herod je kralj Galileje: zato ne pripada meni da takav slučaj sudim, zato ga vodite Herodu".

U skladu s tim oni odvedoše Judu Herodu koji je dugo vremena želio da Isus dođe u njegovu kuću. Međutim Isus nikad nije želio otići u njegovu kuću, zato što je Herod bio mnogobožac i obožavao je krive i lažne bogove, živeći na način nečistih mnogobožaca. Sad kad je Juda bio tu doveden, Herod ga upita za mnoge stvari na koje Juda nije dao prave odgovore, poričući da je on Isus.

Tad mu se Herod izrugivao sa svim svojim sudom i dao da bude obučen u bijelo kao što se luđaci oblače i posla ga nazad Pilatu rekavši mu: "Ne omahni u pravdi prema narodu Izraela!"

A ovo je Herod napisao zato što su mu svećeničke vođe, pismoznanci i farizeji dali veliku količinu novca. Guverner, čuvši da je to tako bilo od sluge Herodovog, a da bi on također mogao dobiti nešto novca, simulirao je da on želi da pusti Judu na slobodu. Na to on dade da ga njegovi robovi bičuju, a bili su plaćeni od pismoznana da ga ubiju pod udarcima. Međutim, Bog koji je odredio stvar, je rezervisao Judu za krst, da bi on pretrpio tu strašnu smrt kojoj je prodao drugog. On nije dopustio Judi da umre pod udarcima biča uprkos tome što su ga vojnici tako žestoko bičevali da je iz njegovog tijela lila krv. Potom u izrugivanju oni ga obukoše u staru purpurnu odjeću govoreći: "Pristaje našem novom kralju da ga obučemo i krunišemo ga". Tako oni sakupiše trnja i načiniše krunu, kao one od zlata i dragog kamenja koje kraljevi nose na svojim glavama. I ovu krunu od trnja oni staviliše na Judinu glavu, stavivši mu u ruku trsku kao žezlo i prisiliše ga da sjedne na visoko mjesto. I vojnici dođoše pred njega, klanjajući se u izrugivanju, pozdravljajući ga kao kralja Jevreja. I oni ispružiše svoje ruke da prime darove, kao što je običaj da daju mladi kraljevi; i ne primivši ništa oni izudaraše Judu, govoreći: "Pa kako si ti krunisan ludi kralju, ako nećeš platiti vojnicima i slugama?"

Svešteničke vođe sa pismoznancima i farizejima, vidjevši da Juda nije umro pod bičevanjem i stršeći se da ga Pilat ne pusti na slobodu, oni dadoše novčani poklon guverneru, koji, primivši ga - predade Judu farizejima i pismoznancima kao osuđenika na smrt. Tad oni osudiše dva lopova s njim na smrt na križu.

Oni ga tako odvedoše na brdo Kalvarija, gdje su obično vješali zločince i tu ga oni razapeše golog radi veće sramote. Juda ne učini ništa osim što povika: "Bože zašto si me ostavio, pošto je zločinac pobjegao, a ja umirem nepravedno?"

Uistinu, kažem da je glas, lice i osoba Judina bila tako slična Isusu, da su njegovi učenici i vjernici posve mislili da je on Isus; zato neki ostaviše nauk Isusa, vjerujući da je Isus lažni prorok i da je magijskom vještinom učinio čuda koja je učinio: jer Isus je rekao da on neće umrijeti do kraja svijeta; jer on bi u to vrijeme bio uzet sa svijeta. Ali oni koji su ostali čvrsti u nauku Isusovom bili su tako opsjednuti tugom, videći da umire onaj koji je sasvim sličan Isusu, da se oni nisu sjećali šta je Isus rekao. I tako u društvu sa Isusovom majkom oni odoše na brdo Kalvarija i nisu samo bili prisutni pri smrti Jude, neprestano plaćuci, nego su pomoću Nikodema i Josipa iz Arimateje

dobili od guvernera tijelo Judino da ga sahrane. Na to ga oni skinuše s krsta s takvim plačem da niko ne bi povjerovao i sahraniše ga u novu Josipovu grobnicu, omotavši ga u stotinu skupocjenih masti.

218

Potom se svaki čovjek vrati svojoj kući. Onaj koji piše sa Ivanom i Jakovom njegovim bratom, ode sa majkom Isusovom u Nazaret.

Oni učenici koji se nisu bojali Boga, odoše noću (i) ukradoše tijelo Judino i sakriše ga šireći vijest da je Isus uskrsnuo ponovo; otud nastade velika zbrka. Prvosvećenik onda naredi da niko ne govori o Isusu iz Nazareta, pod prijetnjom anateme. I tako tu nastade veliki progon i mnogi bijahu kamenovani, a mnogi prebijeni, a mnogi prognani iz zemlje, jer oni nisu mogli da ostanu mirni na takvu stvar.

Novosti stigoše u Nazaret kako je Isus, njihov sugrađanin, nakon što je umro na krstu ponovo podignut. Na to onaj koji (ovo) piše zamoli majku Isusovu da se ostavi plakanja, jer je njen sin opet bio podignut. Čuvši ovo Djevica Marija reče plačući: "Hajmo u Jerusalem da nađemo mog sina. Umrijeću zadovoljna kad ga vidim".

219

Djevica se vrati u Jerusalem sa onim koji piše i Ivanom i Jakovom, na onaj dan na koji je prvosvećenik izdao dekret. Na to Djevica koja se bojala Boga, iako je ona znala da je dekret prvosvećenika nepravedan, naredi onima koji su stanovali s njom da zaborave njenog sina. Pa kako je svaki pojedinac bio uzbuđen! Bog koji raspoznaje srca ljudi, zna da smo između žala za smrću Jude, za kojeg smo vjerovali da je Isus naš gospodar - i želje da ga vidimo uskrsnulog opet, mi sa majkom Isusovom izgarali.

Tako se anđeli, koji su bili zaštitnici Marijini, unesoše na treće nebo, gdje je bio Isus u društvu anđela i sve mu ispričaše.

Zato Isus zamoli Boga da mu da moć da vidi svoju majku i svoje učenike. Tad milosrdni Bog naredi svojoj četvorici omiljenih anđela, koji su Gabriel, Mihael, Rafael i Uriel, da odnesu Isusa u kuću njegove majke i da ga tu čuvaju tri dana neprestano, dopuštajući da ga vide samo oni koji su vjerovali u njegov nauk.

Isus dođe okružen blještavilom u sobu gdje je boravila Marija Djevica sa svoje dvije sestre Martom i Marijom Magdalenom i Lazarom

i onim koji piše i Ivanom i Jakovom i Petrom. Na to oni od straha padoše kao mrtvi. A Isus podiže svoju majku i druge sa tla govoreći: "Ne bojte se, jer ja sam Isus; i ne plaćite, jer ja sam živ, ne mrtav". Oni ostadoše svi dugo vremena izvan sebe na prisustvo Isusa, jer su svi zajedno vjerovali da je Isus mrtav. Tad Djevica plačući reče: "Reci mi sine moj zašto je Bog dozvolio da umreš na sramotu tvoje rodbine i prijatelja i na sramotu tvog nauka, pošto ti je dao moć da dižeš mrtve? Jer, svako ko te je volio bio je kao mrtav".

220

Isus odgovori, grleći svoju majku: "Vjeruj mi majko, ja ti uistinu kažem da ja uopće nisam bio mrtav; jer Bog me je ostavio do kraja svijeta". I rekavši ovo on zamoli četiri anđela da se pokažu i posvjedoče kako je stvar prošla.

Na to se anđeli pokazашe nalik na četiri sjajna sunca, tako da od straha ponovo svi padoše kao mrtvi.

Tad Isus dade četiri lanena platna anđelima da bi mogli da se pokriju, da bi se mogli vidjeti i čuti s njegovom majkom i njenim pratiocima. I podigavši ih sve, on ih utješi, rekavši: "Ovo su pomagači Božiji: Gabriel, koji najavljuje Božije tajne, Mihael, koji se bori protiv Božijih neprijatelja; Rafael, koji prima duše onih koji umiru; i Uriel, koji će svakog pozvati na sud Božiji na Dan posljednji".

Potom četiri anđela ispričaše Djevici kako je Bog poslao po Isusa i preobličio Judu, da bi on mogao iskusiti kaznu kojoj je prodao drugog.

Tad reče onaj koji piše: "O gospodaru, da li mi je dopušteno da te sad pitam, kao što je bilo dopušteno kad si boravio sa nama?"

Isus odgovori: "Pitaj šta želiš Barnaba, a ja ću ti odgovoriti".

Tad reče onaj koji piše: "O gospodaru, pošto je Bog milosrdan, zašto nas je tako mučio, dajući da vjerujemo da si ti mrtav?, a tvoja majka je tako plakala za tobom da je bila blizu smrti; a ti koji si sveti Božiji, na tebe je Bog dopustio da padne kleveta da si ubijen među lopovima na brdu Kalvarija?"

Isus odgovori: "Vjeruj mi Barnaba, da svaki grijeh, ma koliko mali bio, Bog kažnjava sa velikom kaznom, pošto grijeh vrijeđa Boga. Pošto su moja majka i moji vjerni učenici koji su bili sa mnom voljeli mene malo sa zemaljskom ljubavlju, pravedni Bog je htio da ovu ljubav kazni sa sadašnjom tugom, da ona ne bi bila kažnjena u plamenovima pakla. I mada sam ja bio nevin na svijetu otkad su me ljudi nazvali "Bog i "sin Božiji", Bog je - a da mi se demoni ne bi rugali na Dan sudnji - htio da

mi se ljudi rugaju na ovom svijetu smrću Jude, čineći da svi ljudi vjeruju da sam ja umro na krstu. A ovo izrugivanje će se nastaviti do dolaska Ahmeda Poslanika Božijeg, koji će, kad on dođe otkriti ovu prevaru onima koji vjeruju u Božiji Zakon."

Govoreći tako Isus reče: "Ti si pravedan, o Gospode Bože naš, jer samo tebi pripada čast i slava bez kraja.

221

I Isus se okrenu onom koji piše i reče: "Gledaj Barnaba da obavezno napišeš moje Evanđelje o svemu šta se zbilo za vrijeme mog boravka na svijetu. I opiši na isti način ono šta se desilo Judi, da vjernici ne budu prevareni i da svi vjeruju istinu".

Tad reče onaj koji piše: "Sve ću učiniti ako Bog htjedne, o gospodaru; međutim kako se to desilo Judi ja ne znam, jer nisam vidio sve".

Isus odgovori: "Ovdje su Ivan i Petar koji su vidjeli sve i oni će ti reći sve šta se zbilo".

I Isus nam naredi da pozovemo njegove vjerne učenike, da bi oni mogli da ga vide. Tad Ivan i Petar sazvaše zajedno sedam učenika sa Nikodemom i Josipom i mnoge druge od sedamdeset dvojice i oni jedoše sa Isusom.

Trećeg dana Isus reče: "Idite na Goru Maslinsku sa mojom majkom, jer ja ću se tamo uspeti u nebo i vi ćete vidjeti ko će me uznijeti"

Tako tamo odoše svi, izuzev dvadeset petorice od sedamdeset dva učenika, koji su zbog straha pobjegli u Damask.

I pošto oni svi stajaše u molitvi, u podne dođe Isus sa velikim mnoštvom anđela koji su hvalili Boga: a sjaj njegovog lica ih tako prestravi da oni padoše svojim licima na zemlju. Međutim, Isus ih podiže tješeći ih i govoreći: "Ne bojte se, ja sam vaš gospodar". I on ukori mnoge koji su vjerovali da je on umro i opet ustao, rekavši: "Da li vi mene i Boga držite lažljivcima?, jer Bog mi je podario da živim skoro do kraja svijeta, kao što sam vam rekao. Uistinu, ja vam kažem, ja nisam umro, nego Juda izdajnik. Pazite, jer Sotona će učiniti svaki pokušaj da vas prevari, budite moji svjedoci u svom Izraelu i po čitavom svijetu, o svim stvarima koje ste čuli i vidjeli".

I govoreći tako on zamoli Boga za spas vjernika i obraćenje grješnika. I njegova molitva se završi, on zagrlji svoju majku, rekavši: "Mir neka je tebi majko moja, počivaj u Bogu koji je stvorio tebe i mene" I tako govoreći on se okrenu svojim učenicima, rekavši: "Neka je Božija milost i milosrđe uz vas". Potom pred njihovim očima četvorica anđela ga uznesoše u nebo.

Nakon Isusovog odlaska učenici su se razasuli kroz različite dijelove Izraela i svijeta, a istina je - koju mrzi Sotona - bila proganjana, kao i uvijek, lažju. Jer neki zli ljudi su, izdavajući se za učenike, propovijedali da je Isus umro i ponovo ustao. Drugi su propovijedali da je on stvarno umro, ali ne i uskrsnuo. Neki su propovijedali i još propovijedaju da je Isus sin Božiji, među kojima je Pavle obmanut. Ali mi, onako kako sam ja napisao, tako mi propovijedamo onima koji se boje Boga, da bi se oni spasili na Dan posljednji od Božijeg suda. Amen.”

Tako je zapisao Barnaba, svjedok poslednjih dana Isusovih na Zemlji.

MEHDIJEVE ZAVRŠNE OPERACIJE

Rim postaje muslimanski grad

O tome kako i na koji način će Islam zavladati Rimom, ne postoje precizna objašnjenja. Ono što je sasvim sigurno je to da će Muslimani osvojiti i Konstatinopolis i Rim. Tako nas je obavijestio Božiji poslanik.

Izučavajući hronologiju budućih događanja, islamski učenjaci su poredali slijed događaja onim redom kako je opisano u ovoj knjizi. U predajama se samo navodi da će Muslimani pobjedonosno ući u Rim. Mišljenja su dvojaka: ili će Muslimani ući u Rim u naletu jurišnih jedinica, ili će ući bez imalo otpora obzirom da će stanovnici Rima dobrovoljno prihvatiti Islam nakon što čuju za vijest o Isusovim povratku i njegovoj borbi s Mehdijem. Ovo drugo mišljenje, lično smatram bližem istini.

Obračun sa preostalim plemenima

Nema više nijedne sile svijeta. Mir i pravda vladaju na većini prostora Zemaljske kugle. Tu i tamo, ostale se manje grupe preživjelih naroda ili plemena koje tumaraju svijetom. I one će biti dovedene u pokornost Allahu dž.š:

“Borit ćete se protiv Havza i Kermana. To su stranci čija su lica crvena, nosevi su im pljosnati, oči malene, a lica su im široka kao štitovi obloženi kožom. Nosit će vunenu odjeću.”⁷⁴

Nije li vam se pred očima stvorila slika Mongoloida???

Mada nije isključeno da se možda radi i o nekoj drugoj etničkoj grupi, ali o tome najbolje zna samo Allah dž.š.

TIŠINA POSLIJE BURE

Mir se razliježe planetom. Harmonija vlada među ljudima i životinjama, a srca su potpuno smirena. Konačno je došao i taj dan. Zemlja se ispunila pravdom kao posuda s vodom. Na svakom njenom djeliću osjeća se zadovoljstvo !

Nakon svih ovih događanja, Isa a.s. će se oženiti i obaviti će petu islamsku dužnost – hadž. Kako se navodi u predajama, Isa će na zemlji ostati sedam, osam ili devet godina. A neke predaje prenose da će ostati i do 40 godina.

No, bilo kako bilo, Isa a.s. će na kraju umrijeti prirodnom smrću i ljudi će mu klanjati dženazu.

Za Mehdiya se također navodi da će ostati na zemlji sedam, osam ili devet godina.

---

⁷⁴ Hadis bilježe Buhari i Ahmed

KRAJ SLJEDBENIKA ISLAMA

Iako zemljom vlada šerijatski zakon (sudi se na principima šerijata, nema alkohola, prostitucije, homoseksualizma, uzimanja kamata, itd. itd) ipak se nije u svakom srcu učvrstio Islam.

Ljudi su, u većini slučajeva, slabašne naravi, a različite sklonosti i strasti pokušavaju da ih nadvladaju. Ako se neko deklariše kao vjernik, mora to biti prije svega U SRCU.

Iskreno i bez i najmanje trunke pretvaranja.

Nije bez razloga Muhamed a.s. obznanio ljudima:

“Zaista, Allah ne gleda u vaša tijela, niti u vaše likove, nego u vaša srca i vaša djela”⁷⁵, želeći time snažno naglasiti koliko je bitna iskrenost u srcu.

Kolika je snaga vjere, makar bila kao zrno, najbolje govore riječi Isusove: *"Zaista, kažem vam, ako imadnete vjere koliko zrno gorušice, te reknete ovom brdu: 'Pređi odavde onamo' – preći će, i ništa vam neće biti nemoguće"!*⁷⁶

Šta je smak svijeta?

*"Kada se Zemlja jako potrese i brda se u komadiće zdrobe, i postanu prašina razasuta ..."*⁷⁷

*"... i kada se mora vatrom napune."*⁷⁸

*"Kada zvijezde sjaj izgube i kada se nebo otvori i kada se planine u prah zdrobe i kada se poslanici u određeno vrijeme skupe ..."*⁷⁹

*"Kad se pogled od straha ukoči i Mjesec pomračí i Sunce i Mjesec spoje – tog dana čovjek će povikati: 'Kuda da se bježi?' – Nikuda!!! Utočišta nema!"*⁸⁰

---

⁷⁵ Hadis bilježi Muslim

⁷⁶ Matej 17-20

⁷⁷ Kur'an (LVI: 4-6)

⁷⁸ Kur'an (LXXXI: 6)

⁷⁹ Kur'an (LXXXVII: 8-11)

Vjernici neće doživjeti strahote smaka svijeta. Allah će ih zaštititi od tih jezivih prizora.

Pomrijet će svi u jednom danu !

Blag vjetar

Onog dana, kada to Uzvišeni Gospodar bude htio, uzeće k sebi sve **vjernike** sa ovoga svijeta. O tome Muhamed a.s. kaže:

“Pred smak svijeta će se pojaviti vjetar, koji će uzeti dušu svakom vjerniku”

A u drugoj predaji stoji:

“Allah dž.š. će poslati vjetar iz pravca Jemena koji će biti blaži od svile, a koji neće ostaviti nikog u čijem srcu ima makar trunka imana⁸¹, a da ga neće usmrtiti.”⁸²

Nakon nestanka vjernika, pravih, iskrenih – ljudi će se malo po malo odvajati od pravog puta. Ponovo će se raširiti pijenje alkohola, pjevačice i bludnice. Ljudi će se postepeno okretati od vjerovanja, a najniže strasti će zagospodariti njima. Ljudi će javno činiti blud na ulicama. Znanja će nestati a Allah dž.š. će iz takve sredine podignuti Kur'an. Sotona će biti taj kojemu se podižu hramovi i koji se obožava. Niko neće izgovarati Allahovo ime.

"Smak svijeta neće nastupiti sve dok se ne prestane izgovarati Allahovo ime na Njegovoj Zemlji!"⁸³ – kaže Muhamed a.s.

"Smak svijeta će doživjeti samo najgori ljudi"⁸⁴

---

⁸⁰ Kur'an (LXXV: 7-11)

⁸¹ Iman - vjera

⁸² Hadis bilježe Muslim i Hakim

⁸³ Hadis bilježe Muslim, Ahmed, Tirmizi

⁸⁴ Hadis bilježe Muslim, Buhari i Ahmed

RIJEČ AUTORA

Hvala Uzvišenom Allahu dž.š, bez čije pomoći i upute nikada ne bi uspio napisati ovu knjigu.

Hvala Allahu dž.š. što nam je poslao Muhameda a.s., poslanika koji će nas obavijesti o svim stvarima 1400 i još nekoliko godina unaprijed, dajući nam instrukcije kako da zaslužimo milost Božiju, kako da se pripremimo i suočimo sa svim nedaćama koje će nas zadesiti, kao i o drugim stvarima koje je spomenuo Bog u Kur'anu, a onda i Njegov poslanik u hadisima, tokom svoje poslaničke misije. Zaista nema zanimljivijeg govora do govora Allaha uzvišenog. Zato se preporučuje svim ljudima, bez obzira na njihovu vjeroispovijest, da stalno čitaju Kur'an, jer se Bog u Kur'anu obraća svim ljudima svijeta – a ne samo Muslimanima.

Ovom se prilikom iskreno zahvaljujem recenzentima koji su svojim sugestijama i savjetima doprinijeli da ova knjiga bude bolja i kompletnija, kao i svima onima koji su na bilo koji način imali udjela u izradi iste.

Posebnu zahvalnost izražavam Vladi Bosansko – podrinjskog kantona Goražde i Načelniku Općine Goražde, koji su novčanim sredstvima pomogli izdavanje ovog skromnog djela.

I na kraju, poželimo sreću današnjim i budućim generacijama Muslimana. Zamolimo Allaha dž.š. da im pomogne, učvrsti njihove stope i osnaži njihova srca u danima koji dolaze.

AMIN

S A D R Ź A J

UVOD	3
------------	---

POGLAVLJE I VELIKA CARSTVA I NJIHOVA PROPADANJA

RIMSKO CARSTVO.....	9
KINESKO CARSTVO.....	11
NAJVEĆE CARSTVO SVIH VREMENA – MONGOLIJA.....	14
ZAPADNA EVROPA.....	16
- Španija	
- Francuska	
- Velika Britanija	
RUSKA CAREVINA.....	19

POGLAVLJE II VRIJEME SADAŠNJE

PREGLED VOJNO–POLITIČKE SITUACIJE DANAS U SVIJETU.. ..	23
SJEDINJENE AMERIČKE DRŽAVE.....	23
- Era hladnog rata	
- Na kraju prvog poluvremena utakmice	
- Amerika grabi ka vrhu	
- Kultura – prvi korak moderne američke strategije u ustopavi globalnog sistema po vlastitim uzusima	
MEĐUNARODNE INSTITUCIJE KAO LANCI GLOBALIZACIJE.....	29
- NATO	
- Globalne finansijske institucije	
- Pravosudne institucije	
- Zaključak	
RUSIJA.....	33
NJEMAČKA – NESALOMIVA DRŽAVA	35
KINA DANAS.....	38
INDIJA.....	39
ISLAMSKI SVIJET.....	39

POGLAVLJE III O BUDUĆIM DOGAĐAJIMA

HUTBA KOJA JE TRAJALA CIJELI DAN.....	43
- Kazivanje Ebu Zejda	
- Islamska vlast kroz historiju	
- Vladavina na temeljima poslanstva	
- Period vladavine pravednih halifa	
- Islamske dinastije	
- Vladavina tiranije	

POLOŽAJ MUSLIMANA KROZ HISTORIJU.....	51
- Arapi prije pojave Božijeg poslanika	
- Primjer za stanje ljudske psihe i običaja danas	
- Preporod	
- Kraš muslimanske imperije	
MUHAMMEDOVA a.s. VIĐENJA DANAŠNJICE.....	53
- Prijateljska ruka zapada	
- VEHN - bolest na koju niko ne obraća pažnju	
- Trošenje imetka	
ARMAGEDON (uvertira u islamski trijumf).....	58
- Židovska verzija	
- Kratka verzija hrišćana	
MUHAMMED a.s. O ARMAGEDONU.....	61
SAVEZ MUSLIMANA I "RIMLJANA".....	64
- Mjesto obračuna	
- Dan poslije	
- Pripreme za rat protiv Muslimana	
DOLAZAK OBEĆANOG VOĐE.....	67
PONOVA USPOSTAVA HILAFETA	
NA TEMELJIMA POSLANSTVA.....	68
- Opis Mehdija	
- Kada jutro osvane	
- Kazivanje iz Kur'ana	
- Čas njegovog pojavljivanja	
REAKCIJA OSTATKA SVIJETA.....	73
- Snoviđenje Muhammeda a.s.	
- Jedan od predznaka blizine sudnjeg dana	
MEHDIJEV PUT.....	75
OBRAČUN ISLAMA I ZAPADA.....	76
- Odnos snaga	
- Susret vojski i tok bitke	
- Priča se nastavlja	
A TURSKA ?.....	79
- Ko su sinovi Ishaka?	
- Poziv na križarski rat protiv srednjovjekovne Bosne	
- Šta je bilo "heretičko" u učenju bosanske crkve?	
SILAZAK ISA a.s. (ISUSA HRISTA).....	84
OBRAČUN PROTIV ANTIHRISTA I ŽIDOVA.....	86
ISA a.s. PREDOČAVA ISTINU O SEBI.....	88
- Istina o raspeću	
- Evanđelje po Barnabi	
MEHDIJEVE ZAVRŠNE OPERACIJE.....	98
- Rim postaje muslimanski grad	
- Obračun sa preostalim plemenima	
TIŠINA POSLIJE BURE.....	99
KRAJ SLJEDBENIKA ISLAMA.....	100
- Šta je smak svijeta?	
- Blag vjetar	
RIJEČ AUTORA.....	102